

Den gudomliga civilisationens hemlighet.

Riktat sig till Persiens makthavare och folk.

~ ‘Abdu'l-Bahá, 1875 ~

Inledning

Den gudomliga civilisationens hemlighet är en bok skriven 1875 av ‘Abdu'l-Bahá, den riktat sig till Persiens makthavare och folk. Det anses vara en del av bahá'í-trons auktoritativa religiösa texter. Arbetet trycktes första gången i Bombay i 1882 och fick stor spridning i Iran under den persiska titeln Risali titel-yi-madaniyyih eller En avhandling om Civilization.

Bakgrund

Den ursprungliga texten skrevs av en anonym författare, och den första engelska översättningen publicerades i London 1910, och Chicago 1918, under titeln ”civilisationens mystiska krafter” skriven av en framstående bahá'í-filosof. För närvarande används översättningen som färdigställdes av Marzieh Gail och publicerades 1957, med en inledning av Horace Holley.

Boken var vida känd på sin tid som ett försök att förbättra det försämrade tillståndet i Persien. Författaren refererar ofta till aktuella frågor som diskuteras, liksom om att modernisera och godkänna västerländsk teknik, eller att avstå från den västerländska kulturen och förlita sig på teknik som utvecklats i Persien och i den islamiska världen. Enligt Smith, ”skrevs boken vid en tidpunkt då verkliga reformer i Iran verkade möjliga då Mírzá Husayn Khán^[1] fortfarande hade politiskt inflytande och hans al-Din Sháh

Fotnot:

1. Mírzá Husayn Khán Moshir od-Dowleh Sepahsalar (1828-1881) var premiärminister Iran (Persien) under Qajar dynastins kung Násiri'd-Dín Sháh Qajar mellan 1871 och 1873 . Efter en framgångsrik karriär i den iranska utrikesförvaltningen och tjänstgöring i Tiflis, blev Mírzá Husayn Khán utnämnd till ambassadör i Istanbul under den stora ottomanska reformperioden efter 1856. Han verkar också ha påverkats av åtminstone två reformistiska tänkare: Fatáli Akhundov, som han lärde känna väl i Tiflis, och Mírzá Malkam Khán, som han mötte i Istanbul. Som premiärminister, övertalade han Sháhen att bevilja koncession för järnvägsbyggen – Reuter koncessionen – och andra kommersiella projekt, utvecklingsprojekt till Julius de Reuter, Reuter koncessions och Baron de Reuter. Motstånd från byråkratiska fraktioner och kyrkliga (prästerskapet) ledare, tvingade Shahen att avskeda honom som premiärminister och avbryta koncessionerna.

Reuter koncession :

Reuter koncession har ett avtal som undertecknades 1872 mellan Paul Reuter, Baron Julius de Reuter (född Israel Beer Josaphat)), en brittisk-judisk bankir och affärsmannen och Násiri'd-Dín Sháh Qajar, konungen i Persien. Koncessionen gav honom kontrollen över persiska vägar, telegrafer, fabriker, fabriker, utvinning av resurser och andra offentliga arbeten i utbyte mot en fastställd summa för 5 år och 60 % av alla nettoinkomster under 20 år. Koncessionen var så stor att även imperialister ,som Lord Curzon, betecknade det som det mest kompletta som någonsin beviljats något land till en utlänning. Lokala präster var chockerade av koncession och flygblad delades ut i Teheran som proklamera att en jude, Friherre Reuter, kommer att ansvara för landets angelägenheter och att han planerar att låta järnvägen passera genom helgedomen i södra Teheran. Prästerskapet ansåg att denna järnväg vara en plan av Satan och skulle föra

The Secret of Divine Civilization Rev.2016-11-12

Qájár hade gjort sitt första besök i Europa” 1873. Reformprocessen avtog i slutet av 1870-talet och ‘Abdu'l-Bahá fullföljde inte sin plan att skriva andra böcker på närliggande områden såsom utbildning.

Översikt

Bland de ämnen som diskuterades är en individs och en nations ära ”En nations lycka och stolthet består i att lysa som solen i högt på kunskapens himmel... Och individens ära och utmärkelse består i att hon bland alla världens folk ska blir en källa till det socialt goda.”, texten belyser vikten av en nations förmåga att lära av sin historia, och från andra nationer i bildandet av sin sociala struktur och vikten av individens oegennyttiga och utbildning.

Uppmärksamhet skall också ges till reformering av akademiska läroplaner och metoder för att studera, att ge råd till skolor och universitet att de bör undvika lönlösa dispyter och debatter om ämnen som är baserade på rena antaganden som inte är relevanta för dagens samhällliga behov och att vissa värdefulla ämnen som är försummade i processen. Hans råd till individen är ”individen bör, innan hon börjar studera något ämne, fråga sig själv vad är nyttan och vilka frukter och resultatet kommer att härröra från det. Om det är en användbar gren av kunskap, som samhället kommer att få betydande fördelar av, då borde hon verkligen omfamna det med hela sitt hjärta.”

Förord av Horace Holley, 4 juli, 1956

Aldrig har den sanna civilisationens andliga karaktär uppenbarats under sådana extraordinära omständigheter av någon så kvalificerad författare som denna text av ‘Abdu'l-Bahá.

Skriven år 1875, den ursprungliga persiska texten trycktes i Bombay 1882. Den första engelska översättningen publicerades i London, 1910 och senare i Chicago, 1918, under rubriken civilisationens mystiska krafter. Den nuvarande översättning av Marzieh Gail, är en mer korrekt återgivning, en återspeglning av en duktig författare som behärskar av båda språken, vars fader var persisk och vars mor var amerikanska och som har levt i många år i båda länderna.

Namnet ‘Abdu'l-Bahá har uppnått ett enastående rykte i hela öst och väst, en symbol för vishet, upphöjdhet, hjältemod och helt tillägnad den andliga enigheten och allomfattande fred. Hans namn är en titel som betyder ”Bahás tjänare” (dvs. Bahá'u'lláhs tjänare).

Fotnot:

korruption till muslimska länder. Koncessionen möttes med inte bara inhemska upprördhet i form av lokala protester utan även den ryska regeringen var också fiendlig mot koncession. Under oerhört tryck, avbröt därför Násiri'd-Dín Sháh avtalet trots sin allt sämre ekonomiska situation. Koncessionen uppsägning berodde också på den brittiska regeringens vägran att stödja Reuter's orealistiska ambitioner. Koncessionen varade i ungefär ett år, misslyckandet lade den grunden för revolterna mot tobak koncession i 1890 som visade att varje försök av främmande makt för att inkräkta på Irans suveränitet skulle skulle göra lokalbefolkningen rasande samt de konkurrerande europeiska stormakterna, i detta fall den ryska regeringen, som hade egna intressen i regionen. Reuter koncessions annullering ledde dock till andra Reuter koncessioner som ledde till bildandet av Imperial Bank of Persia ledd av Baron Julius de Reuter.

Tiflis: (äldre ryska: Тифлисская губернія) var åren 1846-1917 en provins i kejsardömet Ryssland som styrdes från Tiflis (dagens Tbilisi, huvudstad i Georgien). År 1897 var dess yta 44 607 km² och dess invånarantal 1 051 032. Provinsen Tiflis upprättades 1848 tillsammans med provinsen Kutais, efter att Georgien-Imerethien hade upplösts. 1860 och 1868 användes delar av provinsen Tiflis för att bilda provinserna Jelizavetpol|Elisabetpol och Dagestans oblast. Provinsens gränser varade sedan i 50 år, tills Demokratiska republiken Georgien grundades.

Född i Persien den 23 maj 1844, Bahá'u'lláhs äldsta son, såg dagens ljus samma dag som 'Ali-Muhammad, numera känd som porten, Báb, offentliggjorde sitt uppdrag att införa en ny religiös religionsordning och bereda vägen för Baha'u'llah, upphovsmannen till bahá'í-uppenbarelse.

'Abdu'l-Bahá var sex år gammal när Báb blev martyrdödad i Tabriz, var åtta år när Bahá'u'lláh av Sháhén satt fängslad i en fängelsehåla i Tihran och var några månader senare tillsammans med Bahá'u'lláh i Hans exil till Bagdad. Det inledde en period av landsflykt och fångenskap som 'Abdu'l-Bahá uthärdade till år 1908. Bahá'u'lláh och hans familj och följeslagare, fördes från Bagdad till Konstantinopel, från Konstantinopel till Adrianople, från Adrianople till fängelse fästningen i 'Akká i det heliga landet, där Bahá'u'lláh gick bort 1892. Under hela denna period, härdades 'Abdu'l-Bahá i motgång, triumferande i andan, uppvisade i ökande grad de kvaliteter och egenskaper som Bahá'u'lláh skulle komma att etablera sin världsomspännande tro på, genom att utse 'Abdu'l-Bahá i sitt testamente till förebild för det religiösa livet och uttolkare av Hans ord och Hans förbund med mänskligheten.

Från 1892 tills 1908, led 'Abdu'l-Bahá av extremt förtryck, frigavs först efter revolution i Turkiet då alla alla politiska fångar släpptes som dömts av sultanen.

Det var generalen Allenby, som militärt erövrade av Palestina under första världskriget, som enligt den brittiska utrikesministern, Lord Balfour, instruktioner vidtog åtgärder för att garantera hans säkerhet.

Mellan 1911 till 1913 reste 'Abdu'l-Bahá i Nordamerika, besökte lokala bahá'í-samfund, riktade sig till allmänna åhörarskaror i fredsföreningar, universitet, kyrkor, raskonferenser och synagogor, mötte framstående regerings tjänstemän, kontorister och ett undervisande liv, spred genom goda exempel och värtaliga inlägg allmänna freds principer. Deltagarlistan av framstående personer är alltför omfattande för att inkludera här, men karaktären av 'Abdu'l-Bahás möten i väst kan antydast genom att namnge, bland många andra, Archdeacon Wilberforce, kyrkoherde R. J. Campbell, herr Lamington Sir Michael Sadler, Maharajahs från Jalawar och Rajputana, Professor E. G. Browne och professor Patrick Geddes, i London, persiska minister, den turkiska ambassadören, kyrkliga dignitärer från olika grenar av den kristna värden i Paris, Professor Arminius Vambéry, flera parlamentsledamöter, adelsmannen Albert Apponyi, prästmanen Alexander Giesswein och professor Ignatius Goldziher, i Wien och i Amerika, Dr. David Starr Jordan, Rabbi Stephen Wise, Alexander, Graham Bell, Hon. Franklin K. Lane, Doris William Jennings Bryan, Andrew Carnegie, Hon. MacVeagh Franklin, Amiral Peary, Rabindranath Tagore.

'Abdu'l-Bahás nedskrivna tal och skrifter som förefaller att bevara kärnan av Hans budskap till väst omfattar de adresserade i staden Tempie, i London, vid Stanford University, i Kalifornien, Emmanuel templet, i San Francisco, hans brev till utskottet för hållbar fred, i Haag och hans brev riktat till den tidigare Dr. Forel, forskare i Schweiz. I många offentliga föredrag i USA uppmanade han Amerika att leda folken till fred, rättvisa och social ordning.

I Några Besvarade Frågor, återger Laura Barney 'Abdu'l-Bahás svar på frågor relaterade till profeterna, människans öde, hennes egenskaper och krafter, odödlighet och livet efter detta, som länge har omhuldats som den ideala introduktionen till den nya tidens allomfattande religion.

Uppdraget som överhuvud för det bahá'ís världssamfundet så troget uppfyllt av 'Abdu'l-Bahá från 1892 till 1921, bestämt av försynen som det var, berör inte direkt den text som presenteras i denna volym. Den Gudomliga Civilisationens Hemlighet består av ett budskap riktat till makthavarna och folket i Persien.

•••

Västerländska läsare kommer inte undgå att notera att 'Abdu'l-Bahá använder Koranverser för att fastställa sitt andliga temas betydelse och riktar sina uppmaningar till den islamiska nationen, Persien. Eftersom Koranen är föga känd i väst, har dessa passager en underordnad betydelse för att göra västerländska läsare mer bekanta med de arabiska och persiska folkens heliga bok vid en tidpunkt då det behövs en direkt förståelse av Orienten i Europa och Amerika.

I Guds namn, den barmhärtige, den medlidsamme.

1. Prisa och lovsjäng Forsynen Han som av alla förekommande realiteter, har utvalt den mänskliga realiteten och hedrat den med världarnas två mest lysande lampor, intellekt och visdom. Genom förmedlingen av detta stora stöd, har Han i varje epok i skapelsens spegel kastat nya och underbara former. Om man objektivt iakttar världen, kommer det bli uppenbart att från tid till tid, har tillvarons tempel kontinuerligt dekorerats av frisk nåd och gjorts framstående i en ständigt varierande prakt, som härrör från visheten och tankens kraft.
2. Detta är Guds allra högsta emblem som står främst i skapelsens ordning och är av första rang och äger företräde framför alla skapade ting. Vittne härtill är den heliga tradition, "före allt annat, skapade Gud sinnet." I skapelsens gryningen gjordes det uppenbart i människans tempel.
3. Helgad är Herren, Han som med bländande strålar av denna sällsamma, himmelska makt har gjort vår mörka värld till en eftertraktad värld av ljus: "Och jorden skall lysa med sin Herres ljus."^[2] Helgad och upphöjd är Han, som har förorsakat den mänskliga naturen att vara den gränslösa nådens daggryning: "Den Nåderike har lärt er Koranen. Han har skapat människan och lärt henne att tänka rätt och uttrycka sig klart."^[3]
4. O ni som har vetgiriga sinnen! Sträck upp era händerna mot himlen i åkallan av den ende guden och ödmjuka er och var ödmjuka inför Honom och tacka Honom för denna den allra högsta gåvan och be Honom att undsätta oss i denna tidsålder, att gudomliga impulser må utstråla från mänsklighetens samvete och den gudomliga lågan antändas, som har anförtrots det mänskliga hjärtat, aldrig må tyna bort.
5. Överväg noga; alla dessa mycket varierande fenomen, dessa begrepp, denna kunskap och dessa tekniska förfaranden och filosofiska system, vetenskap, konst, industrier och uppfinningar — alla är de utflöden från det mänskliga sinnet. Oavsett vad man har dristat sig till i djupt av detta ändlösa hav, har det kommit att överträffa det övriga. En nations glädje och stolthet består i att lysa såsom solen högt på kunskapens himmel. "Skall de som har kunskap och de som inte har det behandlas lika?"^[4] Den enskildas ära och utmärkelse består i att bland alla världens folk ska bli en källa till välfärd. Är någon större frikostighet tänkbar än, att en individ, som inom sig själv söker, finner att han blivit bekräftat av Guds nåd, att han har blivit orsaken till fred och välstånd, till lycka och nytta för sina medmänniskor? Ja, vid den ende sanne Guden, det finns ingen större lycka, ingen mer fullständig fröjd.
6. Hur länge skall vi segla runt på passionens och fåfängans vingar, hur länge skall vi tillbringa våra dagar som barbarer i okunnighetens och styggelsens djup? Gud har gett

Fotnot:

2. Koranensbudskap [39:69] "Och jorden skall lysa med sin Herres ljus. Och boken där allas handlingar är upptecknade skall tas fram och profeterna och de andra vittnena tillkallas och alla skall dömas på en grund av sanning och ingen skall tillfogas orätt."
3. Koranensbudskap [55:1-3] "Den Nåderike har lärt er Koranen. Han har skapat människan och lärt henne att tänka rätt och uttrycka sig klart. "
4. Koranensbudskap [39:11-12] "Säg: Jag har blivit befalld att dyrka Gud med ren och uppriktig tro och jag har blivit befalld att vara den förste av dem som underkastar sig Guds vilja."

oss ögon, så att vi kan skåda världen omkring oss och fatta tag i vad som än befrämjar civilisation och levnadskonst. Han har gett oss öron, så att vi kan höra och dra nytta av forskares och filosofers visdom och stå upp för att främja och utöva dem. Sinnens och förmågor har givits oss, för att tillägnas det allmännas bästa, så att vi, ärade över alla andra livsformer med förnimmelseförmåga och förnuft, därför ständigt bör arbeta helt och fullt, oavsett om de är i stort eller smått, brukligt eller extraordinärt, tills hela mänskligheten är tryggt församlad i kunskapens ointagliga borg. Vi bör ständigt upprätta nya grunder för mänsklig lycka och skapa och främja nya hjälpmedel för detta. Hur förträfflig, hur hedervärd är människan, när hon står upp för att uppfylla sin förpliktelse, hur usel och föraktlig, är hon som sluter sina ögon för samhällets välbefinnande och förlösar sitt dyrbara liv genom att sträva efter egna själviska intressen och personliga fördelar. Människans allra högsta lycka är när hon ser Guds tecken i världen och i den mänskliga själen, när hon frammanför en upphöjd strävan på civilisationens och rättvisans arena. ”Vi skall visa dem Våra tecken vid horisonten och inom dem själva.”^[5]

7. Och det är människans största olycka; att hon ska leva överksam, likgiltig, molande, endast med sin egen aptit som bas. När hon är så lunda har hon sjunkit ned till den djupaste okunnighet, barbari och lägre än de brutala bestarna. ”Dessa döva och stumma, som inte använder sitt förstånd, ...”^[6]
8. Vi måste nu vara fast beslutna att stå upp och gripa alla de hjälpmedel som befrämjar fred och välfärd och lycka, kunskap, kultur och industri och hela mänsklighetens värdighet, värde och ställning. Således genom att återställa den rena avsiktens vatten och den osjälviska insatsen, kommer de mänskliga möjligheternas jord blomma av sin egen latent förtärlighet och blomma med lovvärda kvaliteter och bära och blomstra tills kunskapens rivaliserande rosengården som tillhörde våra förfäder, anländer. Sedan kommer det heliga landet Persien bli brännpunkten för varje bemärkelse för mänsklig fullkomlighet, reflekterad som i en spegel en världscivilisations hela rustning.
9. All lovpris och ära vare den gudomliga visdomens daggryningen, Uppenbarelsebokens gryende punkt (Muhammad) och hans ättlingars heliga släktlinje, eftersom Hans oklanderliga vishets omfattande strålar, Hans allomfattande kunskap, de grymma invånarna i Yathrib (Medina) och Bathá (Mecka), stod på kort tid mirakulöst upp, från djupet av deras okunnighet och blev lärandes tinnar och blev centrum för konst och vetenskap och mänsklig fullkomlighet och sällhetens stjärnor och sann civilisation, som skiner över världens horisonter.
10. Hans Majestät Sháh har för närvarande, år 1875, beslutat sig för att åstadkomma framsteg, välfärd och säkerhet och välstånd för det persiska folket och deras land. Han har spontant utökat stödet för sina undersåtar, visar energi och rättvist sinne, hoppas på att rättvisa ska göra Írán till avund i öst och väst och sätta den fina glöden som kännetecknade Persiens första stora tidsåldrar som åter flyter i hennes folks vener. Det är klart att den omdömesgilla, författaren därför har ansett det nödvändigt att lägga ner för tydlighetens skull, för Gud allena en hyllning till denna höga strävan efter ett kort uttalande om vissa brådskande frågor. För att visa att hans enda syfte är att främja den

Fotnot:

5. Koranensbudskap [41:53] ”Vi skall visa dem Våra tecken vid horisonten och inom dem själva, ända till dess uppenbarelsens sanning står klar för dem! Är det inte nog för dem att veta att din Herre är vittne till allt som sker?”
6. Koranensbudskap [7:178] ”Den som Gud ger vägledning är på rätt väg och de som Gud låter gå vilse är förlorarna.”; [8:22] ”Dessa döva och stumma, som inte använder sitt förstånd, är inför Gud de uslaste av alla skapade varelser.”

allmänna välfärden, har han undanhållit sitt namn.^[7] Eftersom han anser att vägledning mot rättfärdighet i sig är en rättfärdig handling, erbjuder Han dessa få vägledande ord till landets söner, ord för Guds skull allena och i en trogen väns anda. Vår Herre, som känner allt, vittnar om att denna tjänare söker ingenting annat än vad som är rätt och gott, ty han är en vandrare i Guds kärleks öken, som har kommit in i ett rike där förnekelsens eller samtyckets, berömmets eller skuldens hand inte kan beröra honom. ”*Det är för Guds skull vi ger er att äta och vi väntar ingen gengäva och inget tack från er,*”^[8]

*”Handen är beslöjad, men pennan skriver som bjuden;
hästen hoppar framåt, men ryttaren är dold.”*

11. O Persiens folk! Undersök dessa blomstrande sidor som berättar om en annan dag, en tid för länge sedan. Läs dem och begrunda; se den stora synen. Írán var på den tiden världens hjärta; hon var ljuset, den brinnande facklan, mänsklighetens hopp. Hennes makt och härlighet strålade som morgonen över världens horisonter och praktens av hennes lärande kastade sina strålar över öst och väst. Ord från detta utbredda imperium som hade hade smyckat hennes krona nådde även till invånarna vid norra polcirkeln och ryktet om hennes konungarnas fantastiska närvaro gjorde härskarna i Grekland och Rom ödmjuka. De största av världens filosofer förundrades över hennes regering visdom och hennes politiska system blev förebild för alla konungar på de fyra kontinenterna då kända. Hon var framstående bland alla folk för omfattningen av hennes välde, hon var hedrad av alla för hennes berömvärda kultur och civilisation. Hon var världens centralpunkt, hon var källan och centrum för vetenskap och konst, källan till vishet, stora uppfinningar och upptäckter, en rik gruva för mänsklig dygd och fulländning. Enskilda medlemmars intellektet, visdom i denna utmärkta nation, bländade andra folks hjärnor, briljansen och den insiktsfulla genialitet som kännetecknade detta nobla släkte, väckte hela världens avund.
12. Bortsett från det som är självklarheter i den persiska historien, hävdas det i Gamla testamentet – idag etablerad, bland alla europeiska folk, som en helig och vedertagen text – att på Cyrus tid, i iranska verk kallad Bahman, son till Isfandiyár, sträckte sig det persiska riket tre hundra sextio divisioner från de inre gränserna till Indien och Kina och nådde så långt som Yemen och Etiopien.^[9] Även de grekiska källorna, berättar hur denna stolta regent kom emot dem med en otalig härskara och lämnade deras eget, ända till dess segerrika, herradöme i nivå med stoft. Och han fick alla regeringars pelare att skaka, enligt arabiska auktoritativa arbeten, i *historien* av Abu'l-Fidá, tog han över hela den kända världen. Det berättas också i samma text och annorstädes, att Firaydún, konungen av Píshdádíyán dynastin – som förvisso var, för hans inneboende fullkomlighet, hans omdömesförmåga, hans omfattande kunskap och hans långa serie av ständiga segrar, unik bland alla de furstar som föregick och följde efter honom – delade upp hela den kända världen bland hans tre söner.
13. Som bestyrkas i annalerna för världens mest framstående folks, var Persien tron och krona, den första regeringen som upprättas på jorden, det främsta imperiet att bli organiserat bland nationerna,
14. O Persiens folk! Vakna ur din drunkna sömn! Stå upp från din håglöshet! Var rättvis i din bedömning: Kommer ärans diktat tillåta att detta heliga land, som en gång var

Fotnot:

7. Den ursprungliga persiska texten skriven 1875 hade inte författarens namn och den första engelska översättningen publicerad 1910 under titeln *Civilisationens mystiska krafter*, anger endast ”Skrivet på persiska av en framstående bahá'í-filosof.”
8. Koranensbudskap [76:7-10] ”Det är de som står fast vid sina löften och som bävar för den Dag då skrällen skall överskugga allt, de som ger den fattige, den faderlöse och fången att äta – oavsett deras eget behov och det pris de sätter på födan – och säger: ’Det är för Guds skull vi ger er att äta och vi väntar ingen gengäva och inget tack från er, vi fruktar vad vår Herre har i beredskap för oss en olycksdiger Dag!’”.
9. 2 Krönikeboken 36:22-23; Esra 1:2; Ester 1:1; 8:9; Jesaja 45:1, 14; 49:12.

vishetens källa för världens civilisationer, källan till ära och glädje för hela mänskligheten, avundades i öst och väst, förbli ett objekt för synd, beklagad av alla folk? Hon var en gång det ädlaste bland folken: kommer du tillåta den samtida historien registrera hennes ålder på hennes nuvarande degenererade tillstånd? Kommer du välvilligt acceptera hennes nuvarande olycka, när hon en gång var landet för hela mänsklighetens önskan? Måste hon nu för denna föraktliga lättja, detta misslyckande strävan, denna fullkomliga okunnighet, räknas som den mest eftersläpande nationen?

15. Var inte människorna i Persien, i gångna tider, ledare och för intellektets och visdomens främsta led? Glänste de inte, genom Guds nåd, som morgonstjärnan på den gudomliga kunskapens horisont? Hur kommer det sig att vi idag är nöjda med detta eländiga tillstånd, är uppslukade av våra lössläppta passioner, som har förblindat oss från den allra högsta lyckan, som glädjer Guds ögon och har alla blivit absorberade av våra själviska intressen och söker efter gemena, personliga fördelar?
16. Detta mest rättvisa bland riken var en gång en lampa, lysande av den gudomliga kunskapens strålar, av vetenskap och konst, av adelhet och hög prestation, visdom och mod. Idag, på grund av hennes folks, lättja och håglöshet deras förlamningen, deras odisciplinerade levnadssätt, deras brist på stolthet, brist på ambition – har hennes ljusa framtid kommit helt i skymundan – hennes ljus har vänts till mörker. ”*De sju himlarna och de sju jordarna gråter över den mäktiga när hon förödmjukas.*”
17. Man bör inte förställa sig att Persiens folk i sig har brister i intelligens, eller väsentlig klarsynthet och insikt, medfött förnuft, intuition och visdom, eller inneboende kapacitet, att de är underlägsna andra. Gud förbjude! Tvärtom, de har alltid utmärkt sig över alla andra folk i begåvning förlänad vid födseln. Dessutom är själva Persien, med hennes tempererade klimat och naturliga skönhet, hennes geografiska fördelar och hennes rika jord, välsignad i den högsta grad. Vad hon brådskande kräver är dock djup eftertanke, beslutsamma åtgärder, utbildning, inspiration och uppmuntran. Hennes folk måste göra en enorm ansträngning och deras stolthet måste bli väckt.
18. Idag av alla världens hela fem kontinenter, är det Europa och de flesta delarna av Amerika som är kända för lag och ordning, statskonst och handel, konst och industri, vetenskap, filosofi och utbildning. Men ändå under den gamla tiden var de, de mest primitiva av världens folk, de mest okunniga och oförnuftiga. De var även stigmatiserande som barbarer – helt oförskämda och ociviliserade. Vidare, från det femte århundradet efter Kristus till 1400, perioden som benämns medeltiden, rådde en sådan fruktansvärd kamp och häftiga omvälvningar, hänsynslösa möten och fruktansvärda handlingar, som var regel bland Europas folk, att européerna riktigt beskriver dessa tio århundraden som den mörka medeltiden. Grunden för Europas utveckling och civilisation blev faktiskt lagd under det femtonde århundradet i den kristna eran och från den tiden föreligger, uppenbart all hennes kultur, under stimulans av stora sinnen och som en följd av expansionen av kunskapens gränser och utövandet av energiska och ambitiösa ansträngningar, i en process av utveckling.
19. Idag har genom Guds nåd och Hans universella manifestationers andliga påverkan, Íráns rättvisa härskare samlat sitt folk i rättvisans beskydd och uppriktigheten i det kejsrerliga syftet som har visat sig i kungens handlingar. Hoppandes på att Hans regering kommer att tävla med den dåtida prakten, har han försökt att etablera rättvisa och rättfärdighet och främjat utbildning och processerna för civilisationen i hela detta ädla land och att övergå från potential till uttryck oavsett vad som tillförsäkrar dessa framsteg. Inte förrän nu har vi sett en monark som i sina skickliga händer håller händelsernas tömmar och på vars höga bestämmelse välfärden för alla hans undersåtar beror, utövar det som skall rättmätigt gynna honom, som en välvillig fader, hans ansträngningar för att träna och utbilda sitt folk, som syftar till att säkerställa deras välfärd och frid i sinnet och uppvisa beror på oron för deras intressen och denna tjänare och de likt honom har därför varit

tysta. Men nu står det klart för de insiktsfulla att Sháhen har på eget bevåg bestämt sig för att upprätta en rättvis regering för att säkra utvecklingen för alla hans undersåtar. Hans ärofulla avsikt har följaktligen framkallat detta uttalande.

20. Det är verkligen märkligt att i stället för att framföra tack för denna frikostighet, som verkligen härrör från den allsmäktige Gudens nåd, genom att stå upp i tacksamhet och entusiasm och bedja att dessa ädla syften dagligen kommer att mångfaldigas, har tvärtom, några vars sak skadats av personliga motiv och klarheten i deras uppfattning fördunklats av egenintresse och inbilskhet, vars energi är ägnade att tjäna deras passioner, vilkas sinnen är perverterade att älska ledarskap, har höjt standarden på oppositionens högljudda klagomål. Fram till nu, har de beskyllt Sháhen för inte på eget initiativ arbetat för sitt folks välfärd och syftat till att åstadkomma frid och välbefinnande. Nu när han har invigt denna stora plan har de ändrat sin inställning. Vissa säger att det är nymodiga metoder och utländska ismer, helt oberoende av de nuvarande behoven och Persiens ärevörddiga seder. Andra har mobiliserat de hjälplösa massorna som inte vet något om religion eller dess lagar och principer och har därför ingen urskiljande kraft – och berättar för dem att dessa moderna metoder är hednafolkens seder och strider mot den samma trons vördade påbud och de säger; ”*Han som imiterar ett folk är en av dem.*” En grupp insisterar på att dessa reformer bör gå framåt med stor eftertanke, steg för steg, att hasta är otillåtligt. En annan hävdar att endast sådana åtgärder bör antas som Perserna själva utformar dem, att de själva ska reformera sin politiska administration och sina utbildningssystem och sin kultur och att man inte behöver låna förbättringar från andra nationer. Kort sagt varje fraktion följer sin egen illusion.
21. O Persiens folk! Hur länge kommer ni ströva omkring? Hur länge måste din förvirring vara? Hur länge kommer den pågå, denna konflikt, dessa yttranden, denna meningslösa antagonism, denna okunnighet, denna vägran att tänka? Andra är alerta och vi sov vår drömlösa sömn. Andra nationer gör alla ansträngningar för att förbättra sina villkor, medan vi är instängda i våra önskingar och egna njutningar och vid varje steg snubblar vi i en ny snara.
22. Gud är vårt vittne,. vi har inte några baktankar när vi utvecklar detta tema. Vi försöker varken fjäska för någon eller locka någon till oss och inte heller att draga någon väsentlig nytta härav. Vi talar bara som en uppriktigt som önskar behaga Gud, för vi har vänt blickarna bort från världen och dess folk och sökt tillflykt en fristad i Herrens vård. ”*Jag begär ingen ersättning av er för detta ...; jag väntar ingen lön från någon annan än Gud*”^[10]
23. De som hävdar att dessa moderna koncept endast är tillämpbara i andra länder och är irrelevanta för Írán, att de inte uppfyller hennes krav eller passar hennes liv, bortser från det faktum att andra nationer en gång var som vi är nu. Bidrog inte dessa nya system och förfaranden, dessa progressiva företag, till utvecklingen av dessa länder? Blev Europas folk skadats av antagandet av sådana åtgärder? Eller var de snarare genom dessa medel som de nådde den högsta graden av materiella utveckling? Är det inte sant att under århundraden har människor i Persien levt som vi ser dem leva idag, tillämpar mönster från det förflutna? Har några märkbara fördelar åstadkommits, har några framsteg gjorts?

Fotnot:

10. Koranens budskap [6:90] ”... åt dem som Gud vägledde. Följ deras exempel Muhammad och säg: 'Jag begär inte ersättning av er för detta [budskap]; det är ingenting mindre än en påminnelse till alla folk.'”; [11:31] ”Jag säger inte till er att jag har Guds skatter i min hand och jag känner inte det som är dolt för människor. Jag säger inte heller att jag är en ängel. Inte heller säger jag om dem som ni betraktar med sådant förakt: 'Gud kommer aldrig att ge dem av Sitt goda'. Gud vet bäst vad de bär inom sig. Hade jag yttrat något sådant skulle jag sannerligen höra till de orättfärdiga.”; [11:29] ”Mitt folk! *Jag begär ingen ersättning av er för detta budskap; jag väntar ingen lön från någon annan än Gud.* Och jag kommer inte att stöta bort dem som antar tron; de är ju kallade att möta sin Herre. Men jag ser att ni är människor utan begrepp om rätt och orätt.”

Om dessa ting inte har testats genom erfarenhet, kan några i vars sinnen ljuset av den medfödda intelligensen är hölj i dunkel, ifrågasätta dem. Tvärtom, varje aspekt av dessa förutsättningar för framsteg har i andra länder gång på gång satts på prov och deras fördelar visat så tydligt att även det slöaste sinne kan förstå dem.

24. Låt oss betrakta detta rättvist och opartiskt: låt oss ställa oss frågan, vilken av dessa grundläggande principer och välgrundade, väletablerade förfarandena skulle misslyckas med att uppfylla våra nuvarande behov eller skulle vara oförenligt med Persiens bästa politiska intressen eller vara skadligt för dess folks allmänna välbefinnande. Skulle en förlängning av utbildning, utveckling av användbara konster och vetenskaper, främjande av industri och teknik, vara skadliga saker? För sådan strävan lyfter individen över massan och väcker henne ur okunnighetens djup till kunskapens högsta nivå och mänsklig kompetens. Skulle inrättandet av rättvis lagstiftning, i enlighet med de gudomliga lagarna som garanterar samhällets lycka och skyddar hela mänsklighetens rättigheter och utgör ovedersägeligt bevis för övergrepp – skulle sådana lagar, som tillförsäkrar samhällets medlemmars integritet och deras likhet inför lagen, hämma deras välstånd och framgång?
25. Eller genom att använda den insiktsfulla förmågan kan man dra analogier från de nuvarande förhållanden och de slutsatser som framkommit genom den gemensamma erfarenheten och man kan betrakta situationers realiteter som endast potentiella, skulle det vara orimligt att vidta sådana föreliggande åtgärder som skulle garantera vår framtida säkerhet? Skulle det vara närsynt, lättsinnigt och osunt, skulle det innebära en avvikelse från vad som är rätt och riktigt, om vi skulle stärka relationerna med våra grannländer, ingå bindande avtal med stormakterna, främja vänskapliga förbindelser med välorganiserade regeringar, eftersträva expansion av handeln med länderna i öst och väst, utveckla våra naturresurser och berika vårt folk?
26. Skulle det innebära ett fördärv för våra undersåtar om de provinsiala och distrikts guvernörerna var befriade från sin nuvarande absoluta auktoritet, varigenom de fungerar precis som de önskar och istället vara begränsade till rättfärdighet och sanningen och om deras domar som innefattar dödsstraff, fängelse och liknande var beroende av Sháhens bekräftelse och högre domstolar i huvudstaden, som först vederbörligen undersökte fallen och fastställde arten och sedan fastställde ett rättvist beslut, ett godkänt utfärdat dekret av de suveräna? Om mutor och korruption, idag kända under de trevliga namnen gåvor och favörer, alltid var uteslutna, skulle detta hota grunden för rättvisa? Skulle det vara ett bevis på osund tro att befria militären, som är ett levande offer för staten och folket och deras ständigt tappra död, från deras nuvarande extrema misär och fattigdom och vidta lämpliga åtgärder för deras näring, kläder och bostad och göra det yttersta för att instruera deras officerare i militär forskning och förse dem med de mest avancerade typer av skjutvapen och andra vapen?
27. Skulle någon invända att de ovannämnda reformerna aldrig har varit helt verkställda, bör han överväga saken opartiskt och veta att dessa brister har lett till den totala avsaknaden av enhetlighet i den allmän opinion och landets ledares avsaknad av entusiasm och beslutsamhet och hängivenhet. Det är uppenbart att inte förrän människor utbildas inte förrän den allmänna opinionen är rätt fokuserade inte förrän regeringstjänstemän, även de lägre, är fria från även den minsta kvarlevan av korruption, kan inte landet administreras på rätt sätt. Inte förrän disciplin, ordning och bra styrelse når en grad där individen, även om hon skulle göra sin yttersta ansträngning, skulle hon fortfarande finna sig vara oförmögen att avvika så mycket som ett hårstrå från rättfärdighet, kan den önskade reformen betraktas som helt etablerad.
28. Dessutom, är vilket medel som helst, även om det är ett instrumentet för mänsklighetens allra bästa, möjligt att missbruka. Dess rätta användning eller missbruk beror på den

varierande graden av upplysning, kapacitet, tro, ärlighet, hängivenhet och hur hög sinnade den allmänna opinionens ledare är.

29. Sháhen har verkligen gjort sin del och genomförandet av de föreslagna fördelaktiga åtgärderna är nu i händerna på personer som verkar i församlingarna i samråd. Om dessa individer visar sig vara rena och ädla, om de hålls fria från korruptionens bismak, kommer Guds bekräftelser att göra dem till en aldrig sinande källa av frikostighet för mänskligheten. Han kommer att vara orsaken till att från deras läppar och pennor kommer välsignelser till folket, så att i varje hörn av detta ädla land, Írán, kommer bli upplyst av deras rättvisa och integritet och ljusets strålar kommer att omfatta hela jorden. ”...*detta är ingen svårighet för Gud.* ”^[11]
30. Annars är det tydligt att resultatet kommer visa sig vara oacceptabelt. För det har direkt observerats i vissa främmande länder att det som följer efter införandet av parlament att detta organ verkligen upprör och förvirrar människorna och deras välmenande reformer ger skadliga resultat. Medan inrättandet av parlament, anordnande av samrådande församlingarna utgör själva grunden och berggrunden för regeringensmakten, det finns flera viktiga krav som dessa institutioner måste uppfylla. För det första: De valda ledamöterna måste vara rättfärdiga, Gudfruktiga, högsinnade, omutliga. För det andra: De måste vara helt medvetna om varje detalj i gudslagar, så väl som de högsta rättsprinciper, skolade i de regler som styr hanteringen av inrikesfrågor och utrikes förbindelser, skickliga i den användbara civilisationskonsten och nöjda med sina lagliga arvoden.
31. Låt det inte tänkas att att denna typ av medlemmar skulle vara omöjliga att finna. Genom Guds nåd och hans utvalda och de hängivnas och helgades stora ansträngningar, kan varje svårighet lätt lösas, alla problem, oavsett hur komplexa, kommer visa sig vara enklare än ett ögas blinkning.
32. Om emellertid medlemmarna i dessa rådgivande församlingar är undermåliga, okunniga, oinformerade om regeringens och administrationens lagar, okloka, har låga målsättning, är likgiltiga, lata, egoistiska, kommer ingen nytta att uppstå från att organisera sådana organ. När, i gångna tider, en fattig önskade sina rättigheter, behövde han endast erbjuda en gåva till en privatperson, nu måste han antingen avstå från allt hopp om rättvisa eller annars tillfredsställa alla medlemmarna.
33. Närmare undersökning visar att den främsta orsaken till förtryck och orättvisor och orättfärdighet, oegentligheter och oroligheter, är folkets avsaknad av religiös tro och det faktum att de är outbildade. Till exempel när det uppstår en svårighet och människorna är sant religiösa och kunniga och väl skolade, kan de hänvisa till de lokala myndigheterna, om de inte möts med rättvisa och deras rättigheter säkras och om de ser att den lokala regeringen är oförenlig med den Gudomliga nåd och konungens rättvisa, kan de sedan gå till en högre domstol och beskriva avvikelserna i den lokala administrationen från den andliga lagen. Dessa domstolar kan sedan begära in lokala protokoll och på detta sätt kan rättvisa skipas. I dagsläget saknar dock majoriteten av befolkningen på grund av deras bristande skolgång även vokabulären för att förklara vad de vill.

Fotnot:

11. Koranens budskap [14:20] ”...*detta är ingen svårighet för Gud.* ”; [14:23] ”Men de som tror och lever ett rättskaffens liv skall föras till lustgårdar, vattnade av bäckar, där de skall förbli till evig tid i enlighet med deras Herres vilja och där [änglarna] skall välkomna dem med fredshälsningen.”; [35:17] ”...*för Gud finns ingen svårighet.*” ;[35:18] ”På ingen bärare av bördor skall läggas en annans börda; och om den som bär en tung börda ropar på hjälp att bära den, skall ingen del av [denna börda] lyftas från hans [rygg], även om den [han ropar till] är en av hans närmaste. Du kan inte varna andra än dem som fruktar sin Herre trots att de inte kan se eller förnimma Honom och som förrättar bönen. Och den som vill rena sin [själ] är den ende som har gott av det. Gud är färdens mål.”

34. Eftersom de personer som här och där anses vara folkets ledare: eftersom detta bara är början på en ny administrativ process, är de ännu inte tillräckligt långt gångna i sin utbildning för att ha upplevt det härliga skipandet av rättvisa eller har smakat den hisnande känslan av att främja rättfärdighet eller har druckit från källorna med gott samvete och en uppriktig avsikt. De har inte rätt förstått att människans högsta ära och verklig lycka ligger i självaktning, i höga föresatser och ett ädelt syfte, i integritet och moralisk kvalitet, i ett obefläckat sinne. De har snarare trott att deras storhet består i ansamlandet av vad än tillgångar kan erbjuda, av jordiska ägodelar.
35. Människan bör stanna upp, reflektera och vara rättvis: hennes Herre, har av oändlig nåd gjort henne till en människa och ärat henne med orden: *"Vi har sannerligen skapat människan i den bästa skepnad."*^[12] – och orsakade att Hans nåd som stiger upp i enhetens gryning lyste ned på henne, tills hon blev Guds ords källa och den plats där himmelens mysterier stiger ned och på skapelsens morgon täcktes hon av fullkomlighetens strålar och nådens helighet. Hur kan hon befläcka detta oklanderliga plagg med smutsen från själviska önskningar, eller byta ut den eviga äran mot vanära? *"Tror du dig bara ha en ynkelig form, när universum är ihopvikt inom dig?"*^[13]
36. Var det inte vårt syfte att vara kortfattad och utveckla vårt huvudämne, skulle vi här göra en sammanfattning av teman från den gudomliga världen, angående människans realitet och hennes höga ställning och oöverträffade värde och människosläktets värde. Men detta får bli en annan gång.
37. Den allra högsta ställningen, den högsta sfären, den ädlaste och mest upphöjda position i skapelsen, vare sig synlig eller osynlig, vare sig alfa eller omega har Guds profeter, trots det faktum att de flesta förefaller inte varit besatta av någonting förutom sin egen fattigdom. På samma sätt är obeskrivlig härlighet reserverad för de heliga och de som står närmast Guds tröskel, trots att de aldrig har för ett ögonblick intresserat sig för materiella fördelar. Därefter kommer den ställning som bara rättvisa kungar vars rykte som folkets beskyddare och utdelare av gudomlig rättvisa har uppfyllt världen, vars namn som kraftfulla förkämpar för människans rättigheter har ekat genom skapelsen. Dessa ägnar ingen tanke åt enorma förmögenheter för sig själva, de tror istället att deras egen rikedom ligger i att berika sina undersåtar. För dem är den kungliga kassakistan full om varje enskild medborgare har rikedom och lätthet. De fäster ingen stolthet vid guld eller silver utan istället vid deras upplysning och deras beslutsamhet att uppnå det allomfattande goda.
38. Näst i rang är statens framstående och ärade ministrar och representanter, som sätter Guds vilja framför sin egen och vars administrativa skicklighet och visdom i skötseln av deras ämbeten, höjer regeringskonsten till nya höjder av fullkomlighet. De lyser i den lärda världen som kunskapens lampor, i sitt tänkande, attityder och i sina handlingar uppvisar de sin patriotism och sin oro för landets utveckling. Nöjda med ett blygsamt arvode, viger de sina dagar och nätter till genomförandet av viktiga uppgifter och utarbetandet av metoder för att säkerställa folkens utvecklingen. Genom deras kloka råds effektivitet, deras sunda omdöme, har de alltid åstadkommit att deras regeringar blivit exempel för alla världens regeringar. De har gjort sin huvudstad till brännpunkten för världens åtaganden, de har vunnit utmärkelser, uppnått den högsta graden av personligt berömmelse och når anseendets och karaktärens högsta höjder.
39. Vidare, det finns berömda och kunniga lärda människor, som besitter lovvärda förmågor och stor lärdom, som lägger stor vikt vid Gudsfruktan och håller fast vid vägen till frälsning. I deras sinnens speglar återspeglas former av transcendent realiteter och deras inre visions lampa erhåller sitt ljus från den allomfattande kunskapens sol. De är

Fotnot:

12. Koranensbudskap [95:4] *"Vi har sannerligen skapat människan i den bästa skepnad."*
13. Imám 'Alí.

dag och natt upptagna av noggrann forskning inom sådana vetenskaper som är till nytta för mänskligheten och de vill ägna sig åt att utbilda studenters förmågor. Det är säkert att enligt deras kräsna smak, kan inte erbjudanden om kungars rikedomar jämföras med en enda droppe av kunskapens vatten och berg av guld och silver kan inte uppväga den lyckosamma lösningen av ett svårt problem. För dem är de godbitar som ligger utanför deras arbete bara leksaker för barn och den omständliga belastning av onödiga ägodelar är bara bra för okunniga och usla. Nöjda, som fåglarna, är de tacksamma för en handfull frön och deras visdoms sånger bländar världens mest kloka sinnen.

40. Vidare, bland folket finns det kloka ledare och inflytelserika personligheter i hela landet, som utgör statens grundpelare. Deras rang och ställning och framgång beror på om de är människornas vän och deras strävan efter sådana medel som kommer att förbättra nationen och öka medborgarnas rikedom och välstånd.
41. Betrakta fallet då en individ är en framstående person i sitt land, nitisk, klokt, ren hjärtad, känd för sin inneboende kapacitet, intelligens, naturliga skarpsinnighet – och är också en betydande medlem av staten: Vad kan för en sådan individ betraktas som ära, bestående lycka, rang och särställning, vare sig här eller härefter? Det är omsorgsfull uppmärksamhet av sanning och rättfärdighet, det är engagemang, beslutsamhet och hängivenhet att behaga Gud, det är viljan att locka fram den gynnsamma behandling från de styrande och att förtjäna folkets godkännande? Eller skulle det snarare bestå i att hänge sig åt fester och nattliga utsvävningar för att hon skulle undergräva sitt land och om dagen krossa sitt folks hjärta, förorsaka att hennes Gud avvisar henne och hennes regent förkastar henne och hennes folk att smutskasta henne och hålla henne i välförtjänt förakt? Vid gud, multnande ben på kyrkogården är bättre än sådana som dessa! Vilket värde har de, som har aldrig smakat den sanna mänskliga förmågans himmelska mat och aldrig druckit av frikostighetens kristallklara vattnet som tillhör människans riken?
42. Det är obestridligt att syftet med att etablera parlament är att åstadkomma rättvisa och rättfärdighet, men allt hänger på de folkvaldas ansträngningar. Om deras avsikt är uppriktig, kommer önskvärda resultat och oförutsedda förbättringar vara förestående; om inte, är det säkert att det hela är meningslöst, landet kommer att stå stilla och de allmänna frågorna kommer kontinuerligt försämrats. ”Jag ser tusen byggmästares ojämlika omstörtare, vad händer då med en byggmästare som följs av ett tusen omstörtare?”
43. Syftet med ovanstående påståenden är att åtminstone påvisa att lycka och storhet, rang och ställning, glädje och frid, för en individ har aldrig bestått av personliga förmögenhet, utan snarare av hennes utmärkta karaktär, hennes beslutsamhet, bredden av hennes lärdom och hennes förmåga att lösa svåra problem. Hur väl har det sagts: ”På min rygg är en klädnad som om den såldes för en krona, skulle den kronan vara värd mycket mer, men ändå i klädnaden finns en själ som om du vägde det mot alla själar i världen, skulle den visa sig vara större och vackrare.”
44. För närvarande är det författarens mening att det vore att föredra att valet av icke permanenta medlemmar i rådgivande församlingar i suveräna stater är beroende av folkets vilja och val. För de förtroendevalda representanterna kommer på detta sätt vara benägna att utöva rättvisa, ty deras anseende drabbas och de blir misshagliga för allmänheten.
45. Man bör inte föreställa sig att författarens tidigare kommentarer är ett fördömande av rikedom eller en hyllning till fattigdom. Rikedom är i högsta grad lovvärd, om den förvärfvas genom en individs egna ansträngningar och Guds nåd, handel, jordbruk, konst och industri och om den används för filantropiska syften. Framför allt om en klok och rådig person initierar åtgärder som i allmänt skulle berika massan av människor, kan det finnas något företag större än detta och det skulle inför Gud rangordnas som den högsta prestationen, exempelvis skulle en välgörare tillgodose behoven och tillförsäkra komforten och välbefinnandet för en stor massa. Förmögenhet är mycket lovvärd,

förutsatt att hela befolkningen är rik, men om några få har omåttliga rikedomar medan resten är fattiga och ingen frukt eller förmån tillkommer från rikedomerna är den bara en belastning för dess innehavare. Om, å andra sidan den används för kunskapens främjande, till att grunda grundskolor och andra skolor, uppmuntran av konst och industri, utbildning av föräldralösa barn och fattiga – kort sagt, om den tillägnas för samhällets välfärd – kommer dess innehavare att framträda inför Gud och människan som den mest förträffliga av alla som bor på jorden och kommer att redovisas som en av folket i paradiset.

46. De som hävdar att införandet av reformer och inrättandet av starka institutioner i realiteten skulle stå i strid med Guds behag och skulle strida mot den gudomliga Lag Givarens lagar och strida mot profetens grundläggande religiösa principer och metoder - låt dem fundera på hur detta skulle kunna vara fallet. Skulle sådana reformer strida mot religiös lag eftersom de skulle vara tagna från utlänningar och därför vill få oss att vara som de är, eftersom ”Han som imiterar ett folk är en av dem”? I första hand avser dessa frågor tidsmässiga och materiella instrument för civilisationen, redskap för vetenskap, komplement till framsteg i yrken och konst och regeringens välordnade uppträdande. De har inget som helst att göra med andliga problem och den religiösa doktrinen komplexa verklighet. Om man har invänt att även i materiella frågor är utländsk import otillåten, skulle ett sådant argument bara skapa okunnighet och absurda förespråkare. Har de glömt den kända hadíthen (den heliga traditionen): ”Sökte efter kunskap, ända från Kina”? Det är säkert att vissa människor i Kina, inför Gud, är bland de mest förkastade av alla människor, eftersom de tillbad avgudar och övergav den allvetande Herren dem. Européerna tillhör åtminstone ’bokens folk’ och tror på Gud och som särskilt nämns i denna heliga vers, ”må du säkert finna de närmaste i kärlek till de troende, som säger; ’Vi är kristna.’”^[14] Det är därför helt tillåtet och faktiskt mer lämpligt att förvärva kunskap från kristna länder. Hur kan sökandet efter kunskap bland hedningarna vara välbehaglig för Gud och att söka den bland ’bokens folk’ vara motbjudande för Honom?
47. Dessutom hade Abú Súfyan, i Förbunds striden, anlitat hjälp av Baní Kinánih, Baní Qahtán och judiska Baní Quraysh och reste sig upp med alla stammar av Quraysh utslutande för att släcka det gudomliga ljuset som flammade i Yathrib (Medinas) lampa. Under dessa dagar blåste stora förändringens vindar och motgångar blåste från alla håll, såsom det är skrivet: ”Tror människorna att de efter att ha förklarat ’Vi tror’ skall lämnas i fred utan att få utstå prövningar.”^[15] De troende var få och fienden attackerade med kraft, som syftade till att utplåna den nyss uppstagna Sanningens Sol med förtryckets och tyranniets stoft. Sedan kom Salmán (Persien) i profetens närvaro, uppenbarelsens Gryningspunkt, Fokuset för den oändliga nådens prakt och han sade att i Persien för att skydda sig själva från en inkräktande värd, skulle de gräva en vallgrav eller ränna omkring sitt land och detta hade visat sig vara ett mycket effektivt skydd mot överraskningsanfall. Sade vishetens källa, den allomfattande visdom, källan till gudomlig kunskap i sitt svar att det var en aktuella sedvänja bland hedningarna, eldsdyrkande magiker och kan därför knappast bli antagna av monoteister? Eller ledde Han ganska omedelbart sina anhängare till att gräva ett dike? Han, i sin egen välsignade person, tog tag i verktyg och inledde arbetet vid deras sida.

Fotnot:

14. Koranensbudskap [5:14] ”I Vårt förbund med dem som säger ’Vi är kristna’ tog Vi löften också av dem och även de har glömt en del av det som de förmanades att lägga på minnet. Därför har Vi låtit fiendskap och hat uppstå bland dem och så skall det fortgå till Uppståndelsens dag. Gud skall en gång låta dem veta vad deras handlingar var värda.” [5:85] ”Och för vad de har sagt skall Gud belöna dem med lustgårdar vattnade av bäckar, där de skall förbli till evig tid; detta är lönen till dem som gör det goda och det rätta.”
15. Koranensbudskap [29:2] ”Tror människorna att de efter att ha förklarat ’Vi tror’ skall lämnas i fred utan att få utstå prövningar.”

48. Det är dessutom en fråga om texten i böcker av olika islamiska skolor och skrifter av ledande präster och historiker, som efter att världens ljus hade stigit upp över Hġjáz, översvämmade hela mänskligheten med sin briljans och skapade genom uppenbarelsen av en ny gudomlig lag, nya principer och institutioner, en grundläggande förändring i hela världen – heliga lagar uppenbarades som i vissa fall överensstämde med bruket under okunnighetens dagar.^[16] Bland dessa, respekterade Muġammad månaderna för den religiösa freden,^[17] behöll förbudet mot svinkött, fortsatte med bruket av månkalendern och namnen på månaderna och så vidare. Det finns ett stort antal sådana lagar som särskilt räknas upp i texten.
49. Folken under okunnighetens tid hade många sedvänjor som Isláms lagar senare bekräftade. De skulle inte ingå äktenskap med både en mamma och hennes dotter och den mest skamliga handlingen var enligt deras åsikt att gifta sig med två systrar. De skulle brännmärka en man som gifte sig med hustrun till sin fader och hånfullt kalla honom för hans faders konkurrent. Det var deras sedvänja att gå på pilgrimsfärd till huset i Mecka, där de skulle utföra besöks ceremonierna, ta på sig Pilgrimskläderna, utföra rundvandringen, springa mellan kullarna, ta paus vid alla stopp-platser och kasta stenar. Det var dessutom deras vana att skjuta in en månad vart tredje år, att utföra tvagning efter samlag, skölja ur munnen och dra upp vatten genom näsborrarna, kamma håret, använda tandpetare, ansa naglarna och plocka armhålorna. De skulle också skära av höger hand på en tjuv.
50. Kan man anta, Gud förbjude, att eftersom vissa av de gudomliga lagarna liknar sedvänjan under okunnighetens tid, folks sedvänjor som avskyddes av alla nationer, att på grund av det det finns fel i dessa lagar? Eller kan man, Gud förbjude, föreställa att den allsmåktiga Herren var benägen att följa hedningarnas tyckande? Den gudomliga visheten tar sig många former. Skulle det ha varit omöjligt för Muġammad att uppenbara en lag som var helt verklighetsfrämmande för någon praxis som var gällande under okunnighetens tid? Snarare var syftet med Hans oklanderliga vishet var att frigöra människor från fanatismens kedjor som hade bundit in dem till hand och fot och för att förebygga de invändningar som idag förvirra sinnet och besvärar de enkla och hjälplösa samvete.
51. Några, som inte är tillräckligt informerade om de gudomliga texternas innebörd och traditionens och historiens innehåll kommer bedyra att sedvänjorna under okunnigheten dagar var lagar som hade kommit ned från hans helighet, Abraham och hade behållits av avgudadyrkare. I detta sammanhang skulle de anföra följande Koran vers: ”... att följa Abrahams i Hans rena ursprungliga tro, ...”^[18] inte desto mindre är det ett faktum som bestyrks av alla islamiska skolors skrifter att vapenvilas månader, månkalendern och att skära av den högra handen som straff för stöld, inte utgjorde en del av Abrahams lag. I vilket fall som helst, Moseböckerna som finns bevarade och tillgängliga idag, innehåller Abrahams lagar. Låt oss se på dem. De kommer då naturligtvis yrka på att Toran har manipulerats och som bevis kommer de citera denna korna vers: ”*De förvänder texten*

Fotnot:

16. Jāhilfyyih: Perioden av hedendom i Saudiarabien, före Muġammads ankomst.
17. Hedniska araber iakttog vapenvila, en separat och tre månader i följd, under dessa perioder gjordes pilgrimsvandringar till Mecka och mässor, poesi tävlingar och liknande händelser ägde rum.
18. Koranensbudskap [16:123] ”Och tiden kom då Vi gav dig, Muhammad, ingivelsen att följa Abraham i hans rena, ursprungliga tro, han som inte var en sådan som ger avgudar sin dyrkan.”; [16:124] ”Sabbatsbudet infördes enbart för att straffa dem som inte kunde enas om vad Abrahams tro innebar. Men din Herre skall helt visst döma mellan dem på Uppståndelsens dag i alla frågor där de hade skiljaktiga meningar.” [16:124] ” att följa Abraham i hans rena, ursprungliga tro.”

Guds ord."^[19] Det är dock känt var sådana förvrängningar har skett och är en fråga som noterats i kritiska texter och kommentarer.^[20] Om vi skulle utveckla ämnet utöver denna kort hänvisning, skulle vi behöva överge vårt föreliggande syfte.

52. Enligt vissa redogörelser, har mänskligheten styrts till låna olika goda egenskaper och vanor från vilda djur och att lärt av dem. Eftersom det är tillåtet att imitera dygder av stumma djur, är det verkligen mycket mera så att låna materiella vetenskaper och tekniker från främmande folk, som åtminstone tillhör det mänskliga släktet och särskiljs genom omdömesförmågan och talförmågan. Och om de hävdar att sådana lovvärda egenskaper är medfödda hos djuren, vilka bevis kan de då hävda för civilisationens grundläggande principer, att denna kunskap och dessa vetenskaper som råder bland andra folk, är inte medfödda? Finns det någon skapare förutom Gud? Säg prisad vare Gud!
53. De mest lärda och utbildade prästerna, de mest framstående akademikerna, har flitigt studerat dessa kunskapsgrenar vars rot och ursprung var grekiska filosofer som Aristoteles och de övriga och har betraktat förvärvet från grekiska texter av vetenskaper såsom medicin och grenar av matematik inklusive algebra^[21] och aritmetik, som en mycket värdefull prestation. Var och en av de framstående gudomliga, både studerade och lärde ut vetenskapen logik, även om de ansåg att grundaren var Sabean. De flesta av dem har framhållit att om en stipendiat grundligt behärskar en mängd vetenskaper men inte är väl förankrad i logik, kan man inte säkert lita å hans åsikter, slutledningar och slutsatser.
54. Det har nu blivit klart och ovedersägligt visat att inflytande från utlandet av principer och förfaranden för civilisationen och förvärvet av vetenskap och teknik – i korthet, vad än som kommer att bidra till det allmännas bästa – är helt tillåtet. Detta har gjorts för att fokusera allmänhetens uppmärksamhet på en fråga av ett sådant allmängiltigt intresse, så att människor må stå upp med alla sina krafter för att befordra den tills, med Guds hjälp, denna heliga mark inom kort må bli den främsta av nationerna.
55. O du som är klok! Betänk detta noga: kan en vanlig pistol jämföras med ett Martini-Henry gevär eller en Krupp pistol? Om någon skulle vidhålla att våra gamla skjutvapen är tillräckligt bra för oss och att det är lönlöst att importera vapen som har uppfunnit utomlands skulle då ett barn lyssna på honom? Eller skulle någon säga: *"Vi har alltid transporterat varor från ett land till ett annat på djurens rygg. Varför behöver vi ångmaskiner? Varför skall vi försöka att apa efter andra folk?"* kan någon intelligent person acceptera ett sådant uttalande? Nej, vid Gud! Förutom om han, på grund av någon dold utformning eller ovilja, vägrar acceptera det uppenbara.

Fotnot:

19. Koranensbudskap [4:45] "Men Gud känner era fiender väl och ni behöver ingen annan beskyddare, ingen annan hjälpare än Gud. "; [4:46] "...som förvränger uppenbarelsens ord... "; [5:16] "... med den visar Han dem som söker Hans välbehag till räddningens vägar och leder dem enligt Sin vilja ut ur mörkret till ljuset och till en rak väg. "
20. jfr Bahá'u'lláh, Kitáb-i-Íqán, s. 86.
21. Om vi med ordet algebra avser den gren av matematiken som vi lär oss hur vi löser ekvationen $x^2 + 5x = 14$, skriven på detta sätt, börjar vetenskapen på 1600-talet. Om vi låter ekvationen skrivas med andra och mindre praktiskt symboler, kan början betraktas som åtminstone så tidigt som på 200-talet. Om vi tillåter att den skall anges i ord och löst, för enkla fall av positiva rötter, med stöd av geometriska figurer, var vetenskapen känd för Euclid och andra av Alexandrinsk skolan så tidigt som 300 f.kr. om vi tillåter mer eller mindre vetenskapliga gissningar för att uppnå en lösning, kan algebra sägas ha varit känd för nästan 2000 år f.kr. och hade förmodligen uppmärksamats av den intellektuella klassen mycket tidigare... Namnet "algebra" är slumpartad. När Músá al-Khowarizmí... i Bagdad (c. 825) skrev sitt verk namnet Al-jabr w'al-muqábalah. Titeln är ibland översätts som "återställning och ekvation", men innebörden var klar inte ens för senare arabiska författare. Encyclopedia Britannica, 1952, s.v. Algebra

56. Trots att främmande folk, har uppnått den största kunnigheten inom vetenskap, industri och konst, tvekar de inte att låna idéer från varandra. Hur kan Persien, ett land i den största nöd, tillåtas att hamna på efterkälken, försummad, övergiven?
57. Framstående präster och lärda människor som vandrar längs den raka vägen och är välinsatta i Den Gudomlig Visdomens Hemligheter och är informerade om de heliga böckernas inre realiteter, som i sina hjärtan bär en juvel av Gudsfruktan och vars lysande ansikten lyser av frälsningens ljus – dessa är medvetna om de aktuella behoven och de förstår den moderna tidens krav och säkerligen ägna de all sin energi till att främja utvecklingen av lärande och civilisationen. ”Är de lika, de som vet och de som inte vet?... Eller är mörker lika med ljus?”^[22]
58. De andligt lärda är vägledningens lampor bland folken och stjärnor av lycka som skiner över mänsklighetens horisonter. De är livets fontäner, för de som ligger i okunskapens och omedvetenhetens död och fullkomlighetens klara fontäner för dem som törstar och vandrar i ödemarken i sina brister och fel. De, gryningsplaten för enhetens gudomliga emblem och är invigda i den härliga Koranens mysterier. De är skickliga läkare för världens krisdrabbade kropp, de är säkert motgift till det gift som har fördärvat det mänskliga samhället. Det är de som är det starka citadell som vakar över mänskligheten och en ointagligt fristad för de hårt krisdrabbade, ängsliga, plågade och okunnighetens offer. ”Kunskap är ett ljus som Gud sänker hjärtat på vem än Han önskar.”
59. Emellertid har Gud skapat ett tecken och symboler, för varje ting och etablerade standarder och tester genom vilka de kan bli kända. De andligt lärda måste präglas, både inåt och utåt, av fullkomlighet; de måste ha en bra karaktär, en upplyst natur, ett rent syfte samt intellektuell kraft, briljans och omdöme, intuition, diskretion och förutseende, måttfullhet, vördnad och en hjärtlig Guds fruktan. För ett släckt ljus, hur än stort i diameter och högt, är inte bättre än ett kargt palmträd eller en stapel av död ved.
*”Blomster beklädda kan sura eller flörta,
Den grymma rättvisan kan lägga band och flörta,
Men de fulas blyghet är sjukligt drabbade,
och smärta i blint öga är dubbel skada.”*^[23]
60. En auktoritativ tradition: ”För han som är en av de lärde.^[24] Han måste akta sig, försvara sin tro emot sina passioner och lyda Guds bud från sin Herre. Sedan är det en plikt för människorna att efterlikna Honom.” Eftersom dessa lysande och heliga ord förkroppsligar lärandets villkor, är en kort kommentar om deras innebörd lämpligt. Vem än som saknar dessa gudomliga kvalifikationer och inte uppfyller dessa ofrånkomliga krav i sitt eget liv, bör inte kallas för lärd och är inte värdig att tjäna som modell för de troende.
61. Det första av dessa krav är att skydda sig själv. Det är uppenbart att detta inte handlar om att skydda sig själv från elände och materiella prövningar, för var och en av profeterna och helgonen genomgick de bittraste lidande som världen har att erbjuda och måltavla för alla mänsklighetens grymheter och aggressioner. De uppoffrade sina liv för folkets välfärd och av hela deras hjärtan skyndade de till sina martyrskap och med deras yttre

Fotnot:

22. Koranensbudskap [39:12] ”... och jag har blivit befalld att vara den förste av dem som underkastar sig Guds vilja.”; [13:17] ”Han låter regn falla, som fyller uttorkade flodbäddar till brädden och det skummande vattnet för upp bottenlammet till ytan; på samma sätt utfälls slagg ur metallen som de smälter över eld för att av den tillverka prydnads- eller nyttoföremål. Så beskriver Gud sanningen och lögnen: slammet och slaggen stöts bort och försvinner, men det som är till människornas nytta blir kvar på jorden. Så framställer Gud Sina liknelser.”; [13:19] ”Kan den som vet att det som har uppenbarats för dig av din Herre är sanningen, likställas med den som är blind? Bara de som har förstånd ägnar detta eftertanke.”; [39:22] ”... kan den som ledas av sin Herres ljus jämföras med den som är blind för Guds budskap?”;
23. Rúmí, Mathnaví, I, 1906-1907.
24. ‘Ulamá, från arabiska alima, veta, kan översättas lärda män, vetenskapsmän, religiösa myndigheter.

och inre fullkomlighet klädde de mänskligheten i nya kläder av utmärkt kvalitet, både förvärvad och medfödd. Den huvudsakliga betydelsen av att skydda sig själv är att förvärva egenskaper för andliga och materiell fullkomlighet.

62. Fullkomlighetens första attribut är lärande och sinnets kulturella insikter och denna eminenta ställning uppnås när individen i sig kombinerar en fördjupad kunskap om de komplexa och transcendentala realiteter som hänför sig till Gud, de grundläggande sanningarna i koranens politiska och religiösa lagar, innehållet i andra religioners heliga skrifter och de bestämmelser och förfaranden som skulle bidra till utveckling och civilisation av detta framstående land. Man borde dessutom vara informerade om de lagar och principer, bruk, förhållanden och sedvänjor och materiella och moraliska dygder som kännetecknar andra nationers statskonst och bör vara väl förtrogen med dagens alla användbara insikter och studera historiska urkunder om svunnen regeringar och folk. För om ett lärd individ inte har kunskap om de heliga skrifterna och hela fältet av gudomlighet och naturvetenskap, religiös rättspraxis och statskonst och tidens varierande lärande och historiens stora händelser, kan han visa sig inte kan klara av en oförutsedd händelse och det stämmer inte med nödvändiga kvalifikationer för omfattande kunskap.
63. Om till exempel en andligt lärd muslim för en diskussion med en kristen och han vet ingenting om evangeliets fantastiska melodier, kommer han, oavsett hur mycket han förmedlar om koranens sanningar, inte att kunna övertyga den Kristne och hans ord kommer att falla för döva öron. Dock bör den kristne observera att muslimer är bättre bevandrade i av kristendomens grundprinciper än de kristna prästerna själva och förstår innebörden av skrifterna bättre än de, han kommer beredvilligt acceptera de muslimska argumenten och han har inte någon annan källa.
64. När exilens^[25] ledare kom i närvaro av den gudomliga ljuskällans visdoms, frälsning och förvissning, – Imám Ridá – skulle denna Imám, denna gruva av kunskap, under loppet av samtalet misslyckats med att basera sina argument på lämpliga och bekanta källor för Exilarch skulle den senare aldrig ha erkänt hans helighet storhet.
65. Staten är dessutom baserad på två verkningsfulla krafter, den lagstiftande och den verkställande makten. Den verkställande maktens tyngdpunkten är regeringen, medan den lagstiftande är de lärde – och om de senares stora stöd och pelare skulle visa sig vara defekt, är det tänkbart att staten kan bestå?
66. Mot bakgrund av det faktum, att i dagsläget, är sådana fullt utvecklade och allsidigt lärda individer svåra att finna och regeringen och människor är i trängande behov av ordning och ledning, är det nödvändigt att upprätta ett organ av lärda från olika grupper vars medlemmar var och en skulle vara expert i en av de ovan nämnda kunskapsgränserna. Detta organ bör med största energi och kraft överlägga om alla nuvarande och framtida behov och få till stånd jämvikt och ordning.
67. Fram tills nu har den inte den religiösa lagen haft en avgörande roll vid våra domstolar, eftersom varje 'ulamá har överlämnat det dekretet som han ansåg passande, baserat på hans godtyckliga tolkningar och personliga åsikt. Till exempel, två män står inför domstol med en 'ulamá för 'käranden' och en annan för 'målsägaren'. Det händer även att i ett och samma ärende kommer två motstridiga beslut att dikteras av samma mujtahid,

Fotnot:

25. Exilarch, (Resh Galuta), en prins eller hövding för de i exilen i Babylon, som judarna, var än de befann sig, vördade., hänvisar till ledarna för det judiska samfundet, diasporan efter utvisningen till Babylon av Kung Jekonja och hans hov, den babyloniska exilen i 597 f.Kr. efter Jerusalems första nedgången och som ytterligare förstärkas efter deportationerna efter förstörelsen av Juda rike i 587 f.Kr. . folket som var i exil kallades Golah(Jeremia [28 : 6] ”Profeten Jeremia sade: 'Amen! Må Herren göra så. Må Herren uppfylla de ord som du har profeterat och från Babel föra tillbaka till denna plats de föremål som fanns i Herrens hus, liksom alla fångarna.' ”; [29 : 2] ”... sedan kung Jekonja hade ... ”) eller galut (Jeremia [29:22] ”Och alla fångar från Juda som är i Babel ska från dem hämta denna förbannelse och säga: 'Må Herren göra med dig som med Sidkia och Ahab, som Babels kung lät steka i eld.' ”).

på grund av att han först blev inspirerad i ena riktningen och sedan i den andra. Det kan inte råda något tvivel om att dessa förhållanden har blandat ihop allt viktigt och äventyrar själva grunden för samhället. För varken 'målsägaren' eller 'svaranden' förlorar någonsin hoppet om en eventuell framgång och inom sinom tid kommer var och en av dem att förlora sina liv i försök att vinna en senare dom som skulle omkullkasta en tidigare. All deras tid går alltså åt till att få rättvisa, med resultatet att deras liv i stället för att ägnas åt välgörande företag och nödvändiga personella angelägenheter, blir de fullständigt delaktiga i tvisten. Dessa två tvistande kunde lika gärna vara döda, för de kan inte tjäna sin regering och samhället en gnutta. Om emellertid en definitiv och slutgiltig dom var förestående, skulle de vederbörligen dömda parterna ovillkorligen ge upp allt hopp om att återuppta ärendet och skulle då vara lättade över resultatet och skulle återgå till att sköta om sina egna och andras angelägenheter.

68. Eftersom det primära medlet för att säkra folkets frid och lugn och de mest effektiva organet för främjande av hög och låg lika, i denna viktiga fråga, åligger det de lärda ledamöterna i de stora rådgivande församlingarna som är grundligt förtrogna med den gudomliga lagen att utveckla ett enda, direkt och konkret förfarande för biläggande av tvister. Detta instrument bör därefter offentliggöras i hela landet på order av konungen och dess åtgärder måste strikt följas. Denna viktiga fråga kräver den största uppmärksamhet.
69. Fullkomlighetens andra aspekt är rättvisa och opartiskhet. Detta innebär att ingen hänsyn tas till egna personliga förmåner och egoistiska fördelar och verkställa Guds lagstiftning utan minsta oro för något annat. Det innebär att se sig själv som en av Guds tjänare, den Allbesittande och förutom i förvärvandet andliga kännetecken, aldrig försöka utmärka sig från de andra. Det innebär att se samhällets välfärd som sin egen. Det innebär i korthet att betrakta hela mänskligheten som en enda individ och sig själv som medlem av denna materiella form och att förvisso veta att om smärta eller skada drabbar någon del av kroppen måste det oundvikligen leda till lidande för alla övriga.
70. Fullkomlighetens tredje krav är att stå upp, med uppriktighet och med renhet i syfte för att utbilda massorna, att göra sitt yttersta för att undervisa dem i olika grenar av lärande och användbara vetenskapsgrenar, för att främja utvecklingen av moderna framsteg, att vidga omfattningen av handel, industri och konst, och ytterligare åtgärder som ökar människors välfärd. För befolkningens stora flertal av är okunniga om dessa nödvändiga medel som skulle utgöra ett omedelbart botemedel för samhällets kroniska sjukdomar.
71. Det är viktigt att de lärda och i synnerhet de andligt skolade bör i allt företa uppriktighet och renhet i syfte och för Guds sak skull allena, rådgöra och uppmana massorna och tydliggöra sina synsätt med kunskapens ögondroppar. För dagens människor föreställer sig ur djupet av deras vidskepelse, att den individ som tror på Gud och Hans tecken och på profeterna och gudomliga uppenbarelser och lagar och är en from och gudfruktig person, som måste med nödvändighet vara sysslolös och tillbringa sina dagar i lättja, som inför Gud kan betraktas som en som har övergivit världen och dess fåfänglighet, som har vänt sitt hjärta till det kommande livet och isolerat sig från människor i syfte att närma sig gud. Eftersom detta tema kommer att utvecklas på ett annat ställe i den föreliggande texten skall vi lämna det för tillfället.
72. Andra attribut av fullkomlighet är Gudsfruktan, att älska Gud genom att älska hans tjänare, att utöva mildhet, fördragsamhet och lugn, att vara ärlig, öppen, barmhärtig och medkännande, att ha fasthet och mod, trovärdighet och energi, att sträva efter och kämpa för att vara generös, lojal, utan baktankar, ivrig och ha en känsla för heder, att vara högsint och ädel och att ha respekt för andras rättigheter. Vem som än saknar någon av dessa utmärkta mänskliga egenskaper är ofullkomlig. Om vi skulle förklara den inre

- betydelserna av var och en av dessa egenskaper, ”skulle texten uppta 70 maunds^[26] papper.”
73. Den andra av dessa andliga normer som hänför sig till innehavaren av kunskap är att han ska vara en försvarare av sin tro. Det är uppenbart att dessa heliga ord inte uteslutande hänvisar till utforskandet av lagens implikationer, iakttagandet av former av dyrkan, undvikandet av större och mindre synder, praktiserandet av religiösa stadgar och på alla dessa sätt skydda Tron. De menar i stället att hela befolkningen ska skyddas på alla sätt och att varje ansträngning bör göras för att anta en kombination av alla möjliga åtgärder för att upphöja Guds ord, öka antalet troende, främja tron på Gud och upphöja den och göra den segrande över andra religioner.
74. Om de muslimska religiösa myndigheter hade framhärdat längs dessa riktlinjer som de borde ha gjort skulle nu varje nation på jorden ha samlats i skydd av Guds enhet och den ljusa elden, ”att han kan göra den segrande över varje annan religion,^[27] skulle ha flammats upp som solen i mitten av världens hjärta.
75. På 1400-talet efter Kristus, Luther, som ursprungligen var en av de tolv medlemmarna i ett katolskt religiöst organ vid den påvliga regeringens centrum och senare initierade den protestantiska religiösa övertygelsen, som motsatte sig påvens lära på vissa punkter såsom förbudet mot klosterbyggnader, äktenskapet, vördnaden och att böja sig ned inför bilder av apostlarna och kristna ledare från det förflutna och diverse andra religiösa seder och ceremonier som är tillägg till evangeliets förordningar. Fast än vid denna tid var påvens makt så stor och han betraktades med sådan vördnad att konungarna i Europa skakade och darrade inför honom och han hade i sin makt greppet om alla Europas stora problem – och ändå eftersom luthers inställning beträffande religiösa ledares frihet att gifta sig, avhållsamhet från att dyrka och buga sig inför bilder och representationer som hänger i kyrkor och avskaffandet av ceremonier som hade lagts till evangeliet, som bevisligen var korrekt och eftersom passande medel antogs för kungörandet av hans åsikter har under de senaste dryga fyra hundra åren majoriteten av befolkningen i Amerika, fyra femtedelar av Tyskland och England och en stor andel av österrikarna, sammanlagt omkring hundratjugofem miljoner människor från andra kristna kyrkosamfund, antagit den protestantiska tron. Ledarna för denna religion gör fortfarande stora ansträngningar för att sprida den och idag på Afrikas östkust, skenbart för att befria sudanesiska och olika afrikanska folk, har de grundat skolor och högskolor och utbildar och civiliserar helt grymma afrikanska stammar, medan deras verkliga och primära syfte är att omvandla vissa muslimska afrikanska stammar till protestantismen. Varje samhälle arbetar för att befördra dess medlemmar och vi (dvs. muslimer) är sovande!
76. Även om det inte framgår tydligt vilket syfte som drev denna man eller vilken hans avsikt var, se hur de protestantiska ledarnas glödande ansträngningarna har spritt deras doktriner vitt och brett.
77. Om nu den ende sanne Gudens lysande människor, mottagarna av Hans bekräftelser, föremålen för Hans gudomliga bistånd, skulle uppbjuda alla sin styrka och med fullständig hängivenhet, förlita sig på Gud och skulle vika åt sidan från allt annat utom Honom, skulle anta förfaranden för att sprida tron och skulle använda alla sina krafter till ansträngningar i detta syfte, skulle helt visst Hans gudomliga ljus uppsluka hela jorden .

Fotnot:

26. Maund: En viktenhet i Tīhrán och delar av Asien som motsvarar sex och två tredjedels pund, 11-38 kg.
27. Koranens budskap [9:33] ”Det är Han som har sänt Sitt Sändebud med vägledningen och för att förkunna den sanna tron som skall föras till seger över all annan form av gudstro, hur förhatligt detta än kan vara för dem som sätter medhjälpare vid Guds sida.”; [48:28] ”Det är Han som har sänt Sitt Sändebud med vägledningen och för att förkunna den sanna tron som skall föras till seger över all annan form av gudstro. När Gud har talat behövs inga ytterligare vittnesbörd.”; [61:9] ”Det är Han som har sänt Sitt Sändebud med vägledningen och för att förkunna den sanna tron som skall föras till seger över all annan form av gudstro, hur förhatligt detta än kan vara för dem som sätter medhjälpare vid Guds sida.”

78. Några, som är ovetande om realiteten av händelserna under ytan, som kan känna världens puls under sina fingrar, som inte vet hur en massiv dos av sanning måste administreras för att bota gamla lögnaktiga kroniska sjukdomar, anser att tron bara kan spridas genom svärd och styrker sitt yttrande med traditionen ”*Jag är en profet genom svärd.*” men om de skulle granska denna fråga, skulle de se att i denna dag och tidsålder är svärd inte lämpade för sprida tron, för det fyller bara folks hjärtan med avsky och skräck. Enligt Muhammads gudomliga lag, är det inte tillåtet att tvinga bokens folk att erkänna och acceptera tron. Medan det är en helig skyldighet som åligger alla samvetsgranna anhängare att, i Guds enhet leda mänskligheten till sanningen, traditionen, ”*Jag är en profet med svärd*” och ”*jag bjudits att hota liv*” tills de säger, ”*Det finns ingen annan gud, än Gud*” avser avgudadyrkare under okunnighetens dagar, som i sin blindhet och brutalitet hade sjunkit under människans nivå. En tro som fötts under svärd kan man knappast förlita sig på och kan för någon obetydlig småsak återgå till villfarelse och otro. Efter Muhammads himmelsfärd och Hans färd till ”*sanningens säte, i närvaro av denna mäktiga Kung*”^[28] avföll stammarna kring Medina från sin tro, återvände till den hedniska tidens idoldyrkan.
79. Minns när Guds Andes (Jesus) heliga andetag utgöt sin sötma över Palestina och Galileen, över Jordaniens stränder och områdena kring Jerusalem och evangeliets underbara melodier hördes i öronen på de andligt upplysta, folken i Europa och Asien, Afrika och Latinamerika, Oceanien, som består av öarna och ögrupperna i Stilla havet och Indiska oceanen, var elds-dyrkare och hedningar, ovetande om den gudomliga rösten som hördes talande på förbundets dag.^[29] Endast judarna trodde på gudomlighet och Guds enhet. Efter Jesus tillkännagivelse, förlänades den rena och återupplivande anden från hans mun evigt liv till invånarna i dessa områden under en period av tre år och genom gudomlig uppenbarelse blev Kristus lagar etablerade, vid den tiden var de det verksamma botemedlet för världens sjuka kropp. Under Jesus dagar vände endast ett fåtal individer sina ansikten mot Gud; i själva verket blev endast tolv lärjungar och några kvinnor, sanna troende och när en av hans lärjungar, Judas Iskariot avföll från sin tro återstod elva. Efter Jesus bortgång till ärans rike, stod dessa få själar upp med sina andliga kvaliteter och med handlingar som var rena och heliga och stod de upp genom Guds kraft och Messias livgivande andedräkt för att rädda alla folk på jorden. Sedan stod alla avgudadyrkande nationerna liksom judarna upp för att släcka den gudomliga elden som hade tänts i Jerusalems lykta. ”*De försöker utsläcka Guds ljus med sina ord, men det är Guds vilja att Hans ljus skall lysa med full styrka, hur förhatligt detta än kan vara för förnekarna.*”^[30] Under den mest hårda tortyren, dödade de var och en av dessa heliga själar; med slaktarens köttysa, hackade de några av dessa rena och fläckfria kroppar i bitar och brände upp dem i ugnar och de spände upp några anhängare på ställningar och begravde dem levande. Trots dessa hjärtslitande straff fortsatte de kristna att undervisa om Gud och de drog aldrig svärdet från sin skida eller ens så mycket som slog en kind. Till sist omfattade tron på Kristus hela jorden, så att det i Europa och USA inga spår av andra religioner fanns kvar och idag i Asien och Afrika och Oceanien, lever stora mängder människor i de fyra evangeliernas helgedom.
80. Det har nu genom ovanstående obestriddliga bevis blivit helt fastställt att tron på Gud måste spridas genom mänsklig fullkomlighet, genom förmågor som är utmärkta och

Fotnot:

28. Koranensbudskap [54:55] ”Och de skall ta plats inför en allsmäktig Konung i sanningens församling.”
29. Koranensbudskap [7:172]: Yawm-i-Alast, Dagen när Gud, adresserar Adams ättlingar och sade till dem: ”*Är jag icke din herre?*” (a-lastu Rabbikum bi) och de svarade: ”*Ja, vi Vittnar.*”
30. Koranensbudskap [9:32] ”De försöker utsläcka Guds ljus med sina ord, men det är Guds vilja att Hans ljus skall lysa med full styrka, hur förhatligt detta än kan vara för förnekarna.”; [9:33] ”Det är Han som har sänt Sitt Sändebud med vägledningen och för att förkunna den sanna tron som skall föras till seger över all annan form av gudstro, hur förhatligt detta än kan vara för dem som sätter medhjälpare vid Guds sida.”

glädjande och genom andligt beteende. Om en själ på eget bevåg närmar sig Gud, kommer Han att accepteras på enhetens tröskeln, för en sådan är fri från personliga överväganden, girighet och egenintresse och han har tagit sin tillflykt under sin Herres beskyddande skydd. Han kommer att bli känd bland människor som trovärdig och sanningsenlig, pålitlig och samvetsgrann, upphöjd och lojal, omutlig och gudfruktig. Detta sätt är det primära syftet för uppenbarandet av den gudomliga lagen – vilket är att åstadkomma lycka i livet efter detta och för civilisationen och en vidareutveckling av individens karaktär – som kommer att förverkligas. Men svärdet kommer bara skapa en människa som till det yttre är en troende men i det inre är en förrädare och avfälling .

81. Vi skall här berätta en historia som kommer att utgöra en förebild för alla. Arabiska krönikor berättar om, vid tiden före Muḥammad, Nu'mán son till Mundhír från Lakhmite^[31] – en arabisk kung under okunnighetens dagar, som styrde från staden Hírih^[32] – som en dag hade så ofta återvänt till sin vin bågare att hans sinne förmörkats och hans förstånd svek honom. I detta berusade och omedvetna tillstånd gav han order om att två av hans nära följeslagare, hans nära och mycket älskade vänner, Khálid son till Mudallil och 'Amr son till Mas'úd-Kaldih skulle dödas. När han vaknade ur sitt dryckeslag, frågade han efter de två vännerna och fick den tunga nyheten. Han blev djupt bedrövad och på grund av hans intensiva kärlek och längtan efter dem, byggde han två storslagna monument över deras gravar och han kallade dem *de blod besudlade*.
82. Sedan avsatte han två dagar på året till minne av de två följeslagarna och han kallade dem för *ondskans* och *välviljans dag*. Varje år på dessa två utsedda dagar skulle han bege sig ut med pompa och ståt och sätta sig mellan de två monumenten. Om hans öga föll på någon själ, på *ondskans dag*, skulle den personen dödas men på *välviljans dag*, skulle den som passerade bli överöst med gåvor och förmåner. Sådant var hans styre, förseglat av mäktig ed och iaktogs alltid strikt.
83. En dag satte sig kungen upp på sin häst som hette Maḥmúd och red ut på slätterna för att jaga. Plötsligt på långt avstånd fick han syn på en vild åsna. Nu'mán manade på sin häst för att komma ifatt den och galopperade iväg med en sådan fart att han kom ifrån sitt följe. När natten närmade sig blev kungen helt vilse. Då såg han ett tält, långt bort i öknen och han vände sin häst och begav sig till det. När han nådde ingången till tältet frågade han, ”*Kan du ta emot en gäst?*” Ägaren (som var Hanzalá, son till Abi-Ghafráy-i-Tá'í) svarade: ”*Ja.*” Han gick fram och hjälpte Nu'mán att sitta av. Sedan gick han till sin fru och berättade för henne, ”*Det finns tydliga tecken på storhet i denna persons hållning. Gör ditt bästa för att visa honom gästfrihet och förbered en fest.*” Hans fru sa, ”*Vi har en tacka, offra den och jag har sparat lite mjöl för en sådan här dag.*” Hanzalá mjölkade först tackan och bar en skål med mjölk till Nu'mán och sedan han slaktade henne och förberedde en måltid och i hans vänlighet och godhet, tillbringade Nu'mán natten i frid och välbefinnande. När gryningen kom, gjorde sig Nu'mán redo för avfärd och han sade till Hanzalá: ”*Du har visat mig yttersta generositet, tagit emot mig och bjudit på en festmåltid. Jag Nu'mán, son till Mundhír ska förväntansfullt vänta på din ankomst till mitt slott.*”
84. Tiden gick och hungersnöd drabbade landet Tayy. Hanzalá var i trängande behov och därför sökte han upp kungen. Genom ett märkligt sammanträffande ankom han på *ondskans dag*. Nu'mán var mycket upprörd i sitt sinne. Han började förebrå sin vän och sade: ”*Varför har du kommit till din vän på denna dag av alla dagar? Detta är den onda*

Fotnot:

31. al-Nu'mán III ibn al-Mundhír transkriberas även Na'aman, Nu'aman och Noman och ofta känd under namnet Abu Qabus, var den sista Lakhmid kungen av Al-Hira (582 – ca. 602 AD) och en nestoriansk kristen arab. Han var son till al-Mundhír IV ibn al-Mundhír och slavgickan Salma eller Sulma. Han efterträdde sin far år 580.
32. al-Hira är en gammal stad belägen söder om al-Kufah i södra och centrala Irak.

dagen, det vill säga det är vredens och hemsökelsens dag. Om mina ögon på denna dag faller på min enda son, Qábús, ska han inte undkomma med sitt liv. Fråga mig nu om vilken förmån du än önskar.”

85. Hanzalá sade: ”Jag visste ingenting om onskans dag. När det gäller gåvor i detta liv, de är avsedda för de levande och eftersom jag vid denna timme måste dricka ur dödens kalk, vad i alla världens förrådshus kan begagna mig nu?”
86. Nu'mán sade, ”Det går inte att undgå detta.”
87. Hanzalá sade till honom: ”Ge mig en respit så att jag kan återvända till min fru och ordna med mitt testamente. Nästa år skall jag återkomma på onskans dag.”
88. Nu'mán bad sedan om en garant, så att om Hanzalá skulle bryta sitt ord, skulle denna garant dödas i hans ställe. Hanzalá såg sig hjälplöst och förvirrat omkring. När hans blick föll på en man i Nu'mán följe, Sharík, son till 'Amr, son till Qays från Shaybán, reciterade han dessa rader för honom: ”O min partner, O son till 'Amr! Kan någon undfly döden? O broder alla är drabbade! O broder till honom som är broderlös! O broder till Nu'mán, idag är du en garant för denne Shaykh. Var är Shaybán den ädle – må den Allbarmhärtiges gåvor gynna honom.” Men Sharík svarade: ”O min broder, en man kan inte sätta sitt liv på spel.” Då visste detta offer inte vart han skulle vända sig! En man vid namn Qarád, son till Adjá, en Kalbite stod då upp och erbjöd sig själv som säkerhet och kom överens om att skulle han nästa år på onskans dag misslyckas att överlämna offret, skulle kungen kunna göra med honom, Qarád, som han ville. Nu'mán skänkte sedan Hanzalá femhundra kameler och skickade hem honom.
89. Följande år på *onskans dag*, så snart som den sanna gryningen bröt fram på himlen, begav sig Nu'mán ut, som hans sed var, med pompa och ståt till de två mausoleer som kallades för *de blod besudlade*. Han förde med sig Qarád, för att utlösa sin kungliga vrede över honom. Statens pelare höjde sedan sina tungor och bad om nåd och bad kungen om respit för Qarád till solnedgången, för de hoppades ännu på att Hanzalá skulle återvända men kungens syfte var att skona Hanzalá liv och att återgälda hans gästfrihet genom att Qarád dödades i hans ställe. När solen började gå ner, tog de av Qarád kläderna och gjorde sig redo för att halshugga honom. I samma ögonblick dök en ryttare upp i fjärran, galopperande i full fart. Nu'mán sade till sin skarprättare, ”*Varför dröjer du?*”, tjänstemannen sade, ”*Måhända är det Hanzalá som nalkas.*” Och när ryttaren närmade såg de att det var ingen annan än han.
90. Nu'mán blev mycket missnöjd. Han sade: ”Du dåre! En gång gled du ur dödens kramande fingrar, måste du provocera honom en andra gång?” Och Hanzalá svarade; ”Behagligt i min mun och angenämt på min tunga är dödens gift, vid tanken på att lösa in mitt löfte.”
91. Nu'mán frågade: ”Vad kan vara orsaken till denna pålitlighet?” Och Hanzalá svarade: ”Det är min tro på den ende Guden och de böcker som har kommit ner från himlen.” Nu'mán frågade: ”Vilken tro bekänner du dig till?”
92. Och Hanzalá sade: ”Det var Jesus heliga andetag som förde mig till livet. Jag följer den raka vägen för Kristus, Guds Ande.” Nu'mán sade: ”Låt mig få inandas dessa behagliga dofter av Anden.”
93. Så var det när Hanzalá drog ut väglednings vita hand från Guds kärleks bröst^[33] och upplyste åskådarnas syn och insikt om evangeliets ljus. Efter att han hade reciterat i

Fotnot:

33. jfr. Koranen [27:12], som syftar på Moses:
”För in din hand och lägg den mot din sida; när du drar fram den skall den lysa vit, utan en fläck. Dessa är två av nio tecken som du skall visa för Farao och hans folk; de är människor förhärdade i synd och trots.”

klockliknande tonfall några av de gudomliga verserna ur Evangeliet, kände Nu'mán och alla hans ministrar vämjelse över sina avgudar och sin avgudadyrkan och bekräftades i tron på Gud. Och de sade, "Ack, tusen gånger ack, fram tills nu var vi likgiltiga för denna oändliga barmhärtighet och var beslöjade därav och var berövade detta regn från molnen av Guds nåd." Sedan rev kungen genast ner de två monumenten kallade *de blod besudlade* och han ångrade sitt tyranni och etablerade rättvisa i landet.

94. Lagg märke till hur en enskild människa, en man från öknen, till det yttre okänd och utan någon ställning – eftersom han framvisade en av de renhjärtades kvaliteter, kunde frigöra denna stolta härskare och ett stort sällskap av andra från otrons mörka natt och vägledde dem till frälsningens morgon; räddade dem från undergångens avgudadyrkan och förde dem till Guds enhets strand och satte stopp för de sedvänjor som fördärvar ett helt samhälle och för folken till barbari. Man måste tänka djupt över detta och förstå dess innebörd.
95. Mitt hjärta värker, för jag noterar med intensiv beklagan att ingenstans är människors uppmärksamhet riktad mot det som är värdigt denna dag och tid. Sanningens Sol har stigit upp över hela världen men vi snärjs i mörkret av våra föreställningar. Vattnet i de flesta stora hav böljar omkring oss, medan vi äro förbrända och svaga törst. Den gudomliga brödet kommer ned från himmelen och ändå famlar och snubblar vi i ett av hungersnöd drabbat land. "Mellan gråt och berättande, tillbringar jag mina dagar."
96. En av de viktigaste anledningarna till varför människor av andra religioner har bannlysts och misslyckats med att konvertera till Guds tro är fanatism och överilad religiös iver. Se exempelvis de gudomliga ord som riktades till Muhammad, Frälsnings Ark, det Lysande Ansiktet och människans Herre, som bjuder Honom att vara försiktig med människor och lidande: "Diskutera med dem på det vänligaste sättet."^[34] Det välsignade trädet vars ljus "varken tillhör öst eller väst"^[35] Och vem kastade över alla jordens folk den skyddande skuggans omätliga nåd, framvisade oändlig vänlighet och

Fotnot:

jfr. Koranen [7:106-108] Faraos sade: "Om du har kommit med ett tecken, låt oss då se det - om du är en av dem som håller sig till sanningen." Då kastade Moses sin stav och alla kunde se att den var en orm; och han drog fram sin hand och den lyste skinande vit inför alla kringstående.

jfr. Koranen [20:22-23] Tryck din hand under kläderna mot kroppens sida; då du drar fram den skall den vara skinande vit, utan en fläck - ett andra tecken efter tecknet med staven - Vi har nämligen velat låta dig se några av Våra stora tecken.

jfr. 2:a Mosebok [4:6-9]

Herren sade ytterligare till honom: "Stick in handen i barmen!" Han gjorde så och när han drog ut handen, se, då var den vit som snö av spetälska. Sedan sade Gud: "Stick tillbaka handen i barmen!" Mose gjorde så och när han drog ut den igen, se, då var den på nytt som hans övriga kropp. Och Herren sade: "Om de inte tror dig eller ger akt på det första tecknet, så måste de tro på det andra tecknet. Men om de inte ens tror på dessa två tecken eller lyssnar till dina ord, tag då av Nilens vatten och håll ut det på torra marken. Vattnet som du tagit ur floden skall då förvandlas till blod på torra marken."

jfr även Edward Fitzgerald's Rubaiyat av Omar Khayyam:

*"När det nya året att återuppliva gamla önskningar,
drar sig eftertänksamma själar tillbaka,
Var Moses vita hand på trädgrenen
släcks och Jesus suckar djupt."*

De här metaforerna hänvisar till vita blommor och vårens dofter.

34. Koranens budskap [16:125] "... lägg fram argumenten på ett måttfullt och försynt sätt ..."; [16:126] "Om ni besvarar ett angrepp som ni utsatts för, besvara det då med samma medel som användes mot er; men om ni visar tålmod är detta det bästa för de tålmodiga."
35. Koranens budskap [24:35] "Gud är himlarnas och jordens ljus. Hans ljus kan liknas vid en nisch där en lykta står. Lyktan är omsluten av glas och glaset lyser med en stjärnas glans. Det är en lykta tänd med olja från ett välsignat träd, ett olivträd som varken tillhör öst eller väst och vars olja nästan lyser utan att eld har rört vid den. Ljus över ljus! Gud leder till Sitt ljus den Han vill och därför framställer Han liknelser för människorna. Gud har kunskap om allt."

tålmod i alla sina kontakter. Likaså hade Mose och Aron inbjudits med dessa ord, till att utmana Farao, Pinnarnas Herre:^[36] ”Tala till honom i försonliga ordalag.”^[37]

97. Även om profetens ädla uppförande och Guds Heliga är vitt kända och det är verkligen det till *nästa timme*,^[38] i varje aspekt av livet en utmärkt modell för hela mänskligheten att följa, men några har varit försumliga och separerats från dessa kvaliteter av extra medkänsla och nåd och har hindrats från att uppnå de heliga böckernas inre betydelser. De har inte bara noggrant undvikit anhängarna av andra religioner än sin egen, utan de tillåter sig inte ens att visa dem artighet. Om man inte tillåts att umgås med andra, hur kan man leda dem ur mörkret och från förnekelsens tomma natt, ”*det finns ingen Gud*”, till den ljusa morgonens tro och bekännelse, ”*Av Gud*.”^[39] Och hur kan man uppmana dem och uppmuntra dem att stiga upp från avgrundens fördärv och okunnighet och stiga till frälsnings och kunskapens höjder? Betänk rättvist: hade inte Hanzalá behandlat Nu'mán med äkta vänskap, visat honom vänlighet och gästfrihet, kunde han ha fört konungen och ett stort antal andra avgudadyrkare till att bekräfta Guds enhet? Att hålla sig från folket, att undvika dem, att vara hård mot dem, gör att de krymper bort, medan kärlek och omtanke, mildhet och tålmod kommer att attrahera deras hjärtan till Gud. Om en sann troende möter en individ från ett främmande land skulle uttrycka motvilja och tala förfärliga ord och förbjuda umgänge med främlingar och hänvisa till dem som ”*orena*”, skulle främlingen bli bedrövad och förolämpad till en sådan grad att han aldrig skulle acceptera tron, även om han skulle se miraklet, att månen klyvs itu, äga rum inför sina ögon. Resultatet av att undvika honom skulle vara: att om hans hjärta hade en liten lutning mot Gud, skulle han ångra sig och vill fly bort från havet av tro till otrons förfall och glömska. Och när han kommer tillbaka hem till sitt eget land skulle han publicera i tryck uttalanden om sådant och att en sådan nation helt saknade ett civiliserat folks egenskaper.
98. Om vi en stund begrundar Koranverserna och bevisen och de traditionella berättelserna som har kommit ned till oss från stjärnorna på den gudomlig enhetens himmel, de heliga Imámerna, skall vi vara övertygad om att om en själ är begåvad med den sanna trons egenskaper och karaktäriseras av andliga egenskaper kommer hon för mänskligheten bli ett emblem för Guds utsträckta barmhärtighet. För trons människors egenskaper är rättvisa och ett rättvist sinne, tolerans och medkänsla och generositet, respekt för andra, öppenhet, trovärdighet och lojalitet, kärlek och nåd, hängivenhet och beslutsamhet och mänsklighet. Om därför en person är sant rättfärdig, kommer hon begagna sig av alla de medel som kommer attrahera människors hjärtan och genom Guds egenskaper kommer hon att dra dem till trons raka väg och låta dem dricka ur det eviga livets flod.
99. I dag har vi stängt våra ögon för varje rättfärdig handling och har offrat samhällets bestående lycka för vår egen tillfälliga vinst. Vi betraktar fanatism och överdriven nit som bidrag till vår heder och ära och nöjer oss inte med detta, vi fördömer varandra och anstiftar varandras undergång och närhelst när vi vill uppvisa visdom och lärande, dygd

Fotnot:

36. *Dhu'l-Awtád* brukar översättas i Koranen som, Pålspetsaren, Pinnens uppfinnare, Herren över ett starkt välde, Den som är omgiven av ministrar etc. Awtád innebär pinnar eller tältpinnar. Jfr Koranensbudskap [38:12] ”*Före dem förkastade Noas folk sanningen och stammen Aad och de otaliga tältmasternas Farao*”; och [89:10] ”*Och mot de oräkneliga tältmasternas Farao?*”
37. Koranensbudskap [20:44] ”... men tala till honom i försonliga ordalag; kanske förmås han då till eftertanke eller grips av fruktan.”
38. Koranensbudskap 33:63: ”män kommer att be dig om ’timme’. Säger: kunskap om det är Gud allena.” Se även 22:1, ”jordbävningen i timmen”, etc. Se även Matteus 24:36, 42, etc. till För bahá'íer hänvisar det till Bábs och Bahá'u'lláhs ankomst.
39. jfr islamiska trosbekännelsen, som ibland benämns de två vittnesbörden: ”Jag vittnar att det inte finns någon Gud utom Gud och Muḥammad är Guds profet.”

och gudsfruktan, börjar vi håna och smäda, det ena och det andra. ”*Idéer av en sådan*”, säger vi, ”*är helt uppåt väggarna*” och det och det beteende lämnar mycket att önska. Zayds religiösa iakttagelser är få och glesa och ‘Amr är inte fast i sin tro. Den och den uppfattning från Europa. I grunden tänker ingen på någonting förutom sitt eget namn och berömmelse. I går kväll när församlingen stod upp för att bedja, var ordningen störd och det var inte tillåtet att följa en annan ledare. Ingen rik människa har dött den här månaden och inget har erbjudits till välgörenhet till minne av profeten. Religionsbygget har rasat, grunden för religionerna är som bortblåsta. Övertygelsens matta har rullas upp, förvisningens tecken är utplånade, hela världen har hamnat i förvirring; när det gäller att avskräcka tyranni är allt mjukt och undfallande. Dagar och månader har passerat förbi och dessa byar och gårdar tillhör fortfarande samma ägare som de gjorde förra året. Här i staden brukade det finnas 70 olika fungerande regerings funktioner, men antalet har stadigt minskat; nu finns det bara 25 kvar, som ett minne. På en given dag brukade det avkunnats två hundra motstridiga domar av samma muftí, nu kan vi knappt femtio. På den tiden fanns det folkhopar som var vansinniga av rättstvister och nu vilar de i frid; i dag skall kändanden besegras och svaranden segra, i morgon vinner kändanden målet och svaranden förlorar – men nu har även denna utmärkta praxis övergivits. Vilken är denna hedniska religion, dessa avgudar en sorts förvillelse! Ack lagen, ack tron, ack alla dessa katastrofer! O bröder i tron! Detta är säkerligen världens ände! Domen är på väg!

100. Med ord som dessa angrep de, de hjälplösa massornas sinnen och upprörde de redan fattigas förvirrade hjärtan, som inte känner till om den verkliga situationen och den verkliga grunden för allt sådant prat och förblir helt omedvetna om det faktum att tusentals själviska syften är dolda bakom vissa individers förment religiösa vältalighet. De föreställer sig att talare av den här typen är motiverade av dygdig iver, när sanningen är den att sådana personer ger upp stora rop eftersom de ser sina egen personliga ruin i massornas välfärd och anser att om människors ögon öppnades släcks deras eget ljus. Endast den starkaste insikten kommer upptäcka det faktum att dessa individers hjärtan verkligen drivs av rättfärdighet och Guds fruktan, dess doft skulle likt mysk vilja spridas överallt. Ingenting i världen kan någonsin stödjas av enbart ord.

*“Men dessa olycksbådande ugglor har gjort ett fel,
och lärt sig att sjunga som den vita falken sjunger.*

*Och hur blir Sabas meddelande som tofsvipan för med sig
om rördrommen lär sig sjunga tofsvipans sång?”^[40]*

101. De andligt lärda, som har härlett oändlig betydelse och visdom från den gudomliga uppenbarelseens bok och vars upplysta hjärtan hämtar inspiration från Guds osedda värld, de gör förvisso sina ansträngningar för att åstadkomma Guds sanna efterföljares överhöghet, i alla avseenden och framför alla andra folk och de sliter och kämpar för att använda av varje medel som kan bidra till framsteg. Om någon människa försummar dessa höga syften kan hon aldrig framstå som godtagbar inför Gud; hon står ut med alla sina tillkortakommanden och fullkomlighetskrav och utblottad, med låtsad rikedom.

*”En trög, blind och vresig är en dålig sak,
En köttklump, utan en fot eller flygel.
hur långt bort är han som apar och gör en show
Från den upplyste, som verkligen vet.
Men ekot, det är tydligt och skarpt
och en, psalmist, David med sin harpa.”*

102. Kunskap, renhet, hängivenhet, disciplin, oberoende, har ingenting att göra med yttre utseende och klädnad. En gång under mina resor jag hörde en eminent personlighet göra följande utmärkta kommentar, dess klokhet och charm förblir i minnet: ”Inte varje

Fotnot:

40. jfr Koranens budskap 27:20 ff.

prästmans turban är ett bevis på kyskhet och kunskap, inte varje lekmans hatt är ett tecken på okunskap och omoral. Hur många hattar har stolt rest upp kunskapens banner, hur många turbaner har störtat Guds lag!”

103. Den tredje delen av yttranden som diskuteras är ”motsätta sig sina passioner.” Hur underbar är inte konsekvenserna av denna bedrägligt enkla allomfattande fras. Den är själva grunden för alla lovvärda mänskliga egenskaper; dessa ord förkroppsligar världens ljus, den ointagliga grunden för människans alla andliga egenskaper. Den är alla beteendes balanshjul, innebörden av att hålla alla människor är goda egenskaper i jämvikt.
104. För önskan är en låga som har reducerat de lärdas livstids oräknade skördar till aska, en förtärande eld som aldrig de stora havens samlade kunskap kan släcka. Hur ofta har det hänt att en person som var smyckad med människans alla egenskaper och var den sanna förståelsens juvel, men följde sina passioner tills hennes utmärkta egenskaper gått bortom moderationens gräns och hon tvingades till överdrifter. Hennes rena avsikter ändras till onda, hennes egenskaper användes inte längre till det värdigt dem och hennes önskningar vände henne bort från rättfärdighet och hennes belöningar till vägar som var farliga och mörka. En god karaktär är inför Gud och hans utvalda och de som äger insikt, det mest utmärkta och lovvärda, av alla ting, men alltid under förutsättning att dess utflödes centrum bör vara förnuft och kunskap och dess grund bör vara sann måttfullhet. Skulle innebörden av detta ämne utvecklas som det förtjänar skulle texten bli alltför lång och vår huvudsakliga tema skulle gå förlorat.
105. Alla Europeiska folk, trots deras beryktade civilisation, sjunker och drunknar i detta skrämmande, passionens och åstundans hav och detta är anledningen till att alla företeelser i deras kultur kom till korta. Låt ingen förundras över detta uttalande eller beklaga det. Det primära syftet, det grundläggande målet, med fastställandet av kraftfulla lagar och utforma stora principer och institutioner som handhar civilisationens varje aspekt, är mänsklig lycka och mänsklig lycka består endast i att dragas närmare den allsmäktige Gudens tröskel och i att säkra människosläktets fred och välstånd för varje enskild medlem, hög och låg lika och det främsta medlet för att uppnå dessa två mål är de förträffliga egenskaper som mänskligheten har blivit försedda med.
106. En ytlig kultur, inte stödd av en förfinad moral, ”*Detta är bara ett virrvarr av drömmar*”^[41] och är som en yttre lyster utan inre fullkomlighet, ”*som en hägring i öknen som den törstande uppfattar som vatten.*”^[42] För resultat som skulle vinna Guds välbehag och säkra människans fred och välfärd kan aldrig helt uppnås i enbart en yttre civilisation.
107. De europeiska folken har inte avancerat till ett högre plan av moralisk civilisation som deras åsikter och agerande tydligt visar. Notera till exempel hur den högsta önskan för europeiska regeringar och folken är idag att erövra och krossa varandra och emedan de hyser den största hemliga avsky tillbringar de sin tid med att utbyta uttryck av grannsämja, vänskap och harmoni.
108. Det finns det väl kända fallet med härskaren som befrämjande av fred och lugn och samtidigt ägnade mer energi än krigshetsare åt ansamling av vapen och uppbyggnaden av en större armé, på grund av att fred och harmoni endast kan befordras genom våld.

Fotnot:

41. Koranensbudskap [12:44] ”De svarade: ’En högst förvirrande dröm! Vi är inte hemmastadda i drömtydningens konst.’”; [21:5] ”Och de går så långt att de säger: ’Detta är bara ett virrvarr av drömmar’ eller ’nej, han har själv hittat på alltsammans’ eller ’nej, han är ju poet’. – ’Låt honom nu visa oss ett tecken liksom de tidigare profeterna sändes med tecken!’ ”.
42. Koranensbudskap [24:39] ”Men de som förnekar sanningen – vad de tror sig ha åstadkommit är som en hägring i öknen, som den törstige uppfattar som vatten till dess han når fram och inte finner något vatten. Men där, helt nära, finner han Gud [som han förnekade och] som skall ge honom hans fulla lön. Gud är snar att kalla till räkenskap.”.

Fred är en förevändning och natt och dag spänner de varje nerv för att uppbåda fler vapen för krig och för att betala för detta måste dessa bedrövliga människor offra allt vad de kan få genom sin svett och möda. Hur många tusen har gett upp sitt arbete i användbara industrier och arbetar dag och natt för att uppbåda nya och dödligare vapen som kan spilla släktets blod mer kopiöst än tidigare.

109. Varje dag uppfinner de en ny bomb eller sprängämnen och regeringarna måste överge sina föräldrade vapen och börja framställa nya, eftersom de gamla vapen inte kan stå emot de nya. Ett exempel, då denna text skrivs år 1875 e.Kr.^[43] har de uppfunnits ett nytt gevär i Tyskland och en brons kanon i Österrike, som har större eldkraft än Martini-Henry geväret och Krupp-kanonen, har snabbare verkan och förintar mänskligheten effektivare. Den svindlande kostnaden för det måste bäras av de stackars massorna.
110. Var rättvis: Kan denna så kallade civilisation, utan stöds av verkliga civiliserade egenskaper, åstadkomma fred och välstånd för folket eller vinna Guds behag? Innebär det inte, snarare förstörelsen av människans egendom och att rasera lyckans och fredens pelare?
111. Vid tidpunkten för det fransk-tyska kriget år 1870 i den kristna eran, rapporterades det att 600 000 män dog, skadades och misshandlades på slagfältet. Hur många hem slets sönder med rötterna; hur många städer, som blomstrade natten innan, störtades vid soluppgången. Hur många barn blev föräldralösa och övergivna, hur många gamla fäder och mödrar fick se sina söner, unga frukterna av deras liv, vindlande och döende i damm och blod. Hur många kvinnor blev änkor, lämnade utan hjälp eller beskydd.
112. Och sedan fanns det bibliotek och magnifika byggnader i Frankrike som gick upp i lågor och militärsjukhuset, fulla av sjuka och sårade män, sattes i brand och brändes ned till marken. Och det följdes av fruktansvärda händelserna i samhället, grymma handlingar, ruin och skräck när rivaliserande arméfraktioner kämpade och dödade varandra på gatorna i Paris. Det fanns hat och fientligheter mellan katolska religiösa ledare och den tyska regeringen. Det var civila oroligheter och uppror, blodspillan och kaos på mellan anhängarna av republikaner och Carlistser i Spanien.
113. Det finns alltför många sådana fall som visar att Europa är moraliskt ociviliserat. Eftersom författaren inte vill nedvärdera någon har han hållit sig till dessa få exempel. Det är tydligt att inget insiktsfullt och välinformerat sinne kan tolerera sådana händelser. Är det rätt och riktigt att bland folk vilka är diametralt motsatta till de mest önskvärda mänskliga beteenden, där sådana fasor äger rum, skulle våga göra anspråk på en verklig och tillfredställande civilisation? Speciellt när från allt detta kan inga resultat förhoppningsvis nås förutom de vinsten av en övergående seger och eftersom resultatet aldrig är bestående, är det för de visa inte värt ansträngningen.
114. Om och om igen under århundradenas lopp har den tyska staten stridit mot den franska, om och om igen, har Konungariket Frankrike styrts på tysk mark. Är det tillåtet att i våra dagar 600 000 hjälplösa varelser ska erjudas som ett offer för sådan obetydlig och tillfällig användning och resultat? Nej, Herre Gud! Även ett barn kan se det onda i det. Men jakten efter passion och önsknigar kommer att förblinda ögon med ett tusen slöjor som stiger upp från hjärtat för att förblinda synen och insikten.

*Lusten och jaget står i dörren
och utplånar dygden, ljust innan
och hundra slöjor kommer att stiga
från hjärtat, för att förblinda ögonen.*

- 115 Sann civilisation kommer att veckla ut sitt banner mitt världens hjärta när än ett visst antal av dess framstående och stolta härskare – lysande exempel på hängivenhet och beslutsamhet – skall för hela mänsklighetens goda och lycka, stå upp med fast

Fotnot:

43. 1292 A.H.

beslutsamhet och tydlig vision, fastställa orsaken för allomfattande fred. De måste göra fred till föremål för allmänt samråd och söka med alla medel som står i deras makt och upprätta en förening av världens nationer. De måste sluta ett bindande avtal och upprätta ett förbund, vars bestämmelser skall vara sunda, okränkbara och definitiva. De måste kungöra det för hela världen och få det sanktionerat av hela människosläktet. Detta högsta och ädla företag – är den verkliga källan till fred och välstånd i hela världen – bör betraktas som heligt av alla som bor på jorden. Alla mänsklighetens krafter måste mobiliseras för att säkerställa stabilitet och varaktighet i detta stora förbund. I denna allomfattande pakts gränser och frontlinjer bör för varje nation vara tydligt fastställda, principerna för regeringarnas förbindelserna mellan varandra definitivt fastställda och alla internationella avtal och förpliktelser fastställda. På liknande sätt bör storleken på regeringarnas arméer vara strikt begränsade, om förberedelserna för krig och de militära styrkorna i varje nation tillåts öka, kommer det väcka de andras misstanke. Den grundläggande principen bakom denna högtidliga stabilitetspakt bör fastställas så att om en regering senare bryter mot någon av bestämmelserna, ska jordens alla regeringar stå upp för att reducera den till fullkomlig underkastelse, nej människosläktet bör som helhet, med varje kraft som står till dess förfogande förgöra den regeringen. Skulle det största av alla botemedel tillämpas på världens sjuka kropp, skulle den helt visst återhämta sig från sitt onda och kommer evigt förbli trygg och säker.^[44]

116. Observera att om en sådan lycklig situation är förestående, skulle ingen regering ha behov av att ständigt stapla upp krigets vapen, känna sig tvungen att ständigt producera nya militära vapen för att erövra det mänskliga släktet. En liten styrka skulle krävas, för inre säkerhet, korrigerande av kriminella och svåröverskådliga element och förhindrande av lokala störningar, – inget mer. På detta sätt skulle hela befolkningen, först av allt, befrias från den förkrossande tyngden av utgifter som påförts för militära ändamål och för det andra; ett stort antal människor skulle upphöra att ägna sin tid åt att ständigt utveckla nya förstörelsevapen – dessa vittnesmål av girighet och blodtörst, så oförenliga med livets gåva – och skulle i stället viga sina ansträngningar åt produktionen av vad befrämjar den mänskliga existens och fred och välfärd och skulle bli orsaken till allomfattande utveckling och välstånd. Då kommer varje nation på jorden att regeras med ära och varje folk kommer att vaggas till lugn och belåtenhet.
117. Några få, omedvetna om kraften latent i människans bemödanden, betraktar denna fråga som högst ogenomförbar, nej även utanför människans yttersta kontroll. Så är emellertid inte fallet. Tvärtom, tack vare Guds osvikliga nåd, Hans gynnades älskvärdhet, kloka och begåvade sjäalars oöverträffade bemödanden och denna tidsålders oförlikneliga ledares tankar och idéer, som inte kan över huvudtaget betraktas som något ouppnåeligt. Bemödanden, oupphörliga bemödanden, krävs. Ingenting förutom okuvlig beslutsamhet kan eventuellt uppnå det. Många saker som tidigare i tidsåldrar har betraktas som rent visionärt, har i denna dag har blivit mycket enkla och praktiska. Varför skulle denna allra största och höga Sak – morgonstjärnan på den sann civilisationens himlafäste och orsaken till härlighet, befördan och hela mänsklighetens välbefinnande och framgång – betraktas som omöjligt att uppnå? Helt visst kommer den dagen när dess sköna ljus skall sprida upplysning över människornas skaror.
118. Konfliktens maskineri kommer, som förberedelse på dess nuvarande nivå pågå till den punkt när kriget blir något oacceptabelt för mänskligheten.
119. Det är uppenbart från vad har sagts att människans härlighet och storhet inte består i att hennes blods hunger och skarpa klor, i förstörelsen av städer och förödelsens utbredning,

Fotnot:

44. Den föregående paragrafen, tillsammans med den senare paragrafen som börjar "*Några få, omedvetna om kraften latent i människans bemödanden,*" är översatta av Shoghi Effendi, bahá'í-trons Beskyddare. Jfr. *The World Order of Bahá'u'lláh*, ff. 37–38.

i slakten av väpnade styrkor och civila. Vad som skulle innebära en ljus framtid för henne skulle vara hennes rättfärdiga rykte, hennes vänlighet mot hela befolkningen, hög som låg lika, hennes uppbyggnad av länder och städer, byar och stadsdelar, att hon gör livet lätt, fridfullt och lyckligt för sina medmänniskor, att hon stakar ut framstegens grundläggande principer, höjer standarden och ökar hela befolkningens välbefinnande.

120. Betänk hur många kungar som genom hela som historien har suttit på tronen som erövrare. Bland dem finns Hulagü Khán and Tamerlane, som tog över Asiens vidsträckta kontinent och Alexander den store från Makedonien och Napoleon I, som utsträckte sin makt över tre av jordens fem kontinenter. Och vad har vunnits genom alla dessa stora segrar? Har något land blomstrat, blev någons lycka gjord, består någon tron? Eller är det snarare så att de regerande kungahusen förlorat sin makt? Förutom att Asien gick upp i lågor av många strider och föll ned i aska, erhöll Changiz's Hulagü, krigsherren, inga skatter från alla hans erövringar. Och Tamerlane, av alla hans triumfer, återstår endast folk som är bortblåsta av vinden och en allomfattande ruin. Och Alexander har ingenting att uppvisa av sina stora segrar, förutom att hans son störtats från tronen och Philip och Ptolemaios tog över välden som han en gång hade behärskat. Och vad vann Napoleon den I av att underkva Europas kungar, förutom förstörelsen av blomstrande länder, deras invånarnas fall, spridning av skräck och ångest över hela Europa och under slutet av sina dagar, hans egen fångenskap? Så mycket om segrarna och de monument de efterlämnade.
121. I motsats till detta, Anúshírváns lovvärda egenskaper, storhet och ädelhet – den generöse och rättvise.^[45] Den rättvise monarken kom till makten vid en tidpunkt då Persiens en gång solida tro var på väg att rasa samman. Med hans intellekts gudomliga gåva, lade han grunden för rättvisa, utrotade förtryck och tyranni och samlade Persiens spridda folk under sitt väldes vingar. Tack vare hans ständiga omsorgs påverkan, väcktes Persien som legat förtorkad och öde snabbt till liv och förändrades snabbt till den skönaste av alla blomstrande nationer. Han byggde om och förstärkte statens oorganiserade befogenheter och ryktet om hans rättfärdighet och rättvisa ökade över sju kontinenter,^[46] tills folket reste sig upp ur sin förnedring och elände och steg till till sällhetens och ärans höjder. Även om han var en magiker, Muḥammad, skapelsens centrum eller prophetskapets sol, sades de om honom: *"Han föddes vid tiden för en rättvis kung"* och de glädde sig över att ha kommit till världen under hans regeringstid. Uppnådde denna lysande personlighet sin höga ställning på grund av sina beundransvärda egenskaper eller snarare genom att gå ut och erövra jorden och spilla folkens blod? Observera att han uppnådde en sådan framstående rang i världens hjärta att hans storhet fortfarande ringer i den förgängliga tiden och han vann evigt liv. Skulle vi fortsättningsvis kommentera de storas liv, skulle denna korta essä bli onödigt lång och eftersom det inte är säkert att den allmänna opinionen i Persien inte kommer i hög grad påverkas av läsningen, skall vi förkorta arbetet och gå vidare till andra frågor som allmänhetens ögon faller på. Om det emellertid visar sig att denna förkortning ger positivt resultat skall vi, om Gud vill, författa ett antal böcker som utförligt och på lämpligt sätt behandlar den gudomliga visdoms grundläggande principer och deras förhållande till den förnimbara världen.
- 122 Ingen makt på jorden kan stå emot mot rättvisans arméer och varje citadell måste falla för dem, för människan besegras villigt i detta ärorika slag av detta avgörande blad och denna öde plats blomstrar och blommar under fötterna på denna armé. Det finns två mäktiga banner, som när de kastar sin skugga över en konungs hjässa, förorsakar att hans regerings inflytande snabbt och enkelt kan spridas över hela jorden, som om det var solens ljus: den första av dessa två banner är vishet, det andra är rättvisa. Dessa två allra

Fotnot:

45. Sásáníyán, kung som regerade 531-578 e.kr.

46. dvs. hela världen

kraftigaste styrkor, kan inte berg av järn motstå och Alexanders mur kommer att rasa inför dem. Det är uppenbart att livet i denna snabbt föränderliga värld är lika försvinnande och inkonsekvent som morgon vinden och när det är så, hur lyckligt lottade är de stora som lämnar ett stort namn bakom sig och minnet av en livstid tillbringad på Guds behagfulla väg.

*”Det är allt ett, om det är en tron
eller den nakna marken under en öppen himmel,
Där ren själ lägger
ned honom att dö”.*^[47]
*”Lusten och jaget kommer genom dörren,
och släcker dygdens ljus för oss.
Och hundra slöjor stiger,
från våra hjärtan för att göra oss blinda.”*

123. En erövring kan vara en lovvärd sak och det finns tillfällen då krig blir en kraftfull grund för fred och själva medlet för återuppbyggnad. Om exempelvis en stolt suverän marskalks trupper blockerar ett anfall av upproriska angripare, eller om han tar täten och utmärker sig i strid för att ena en splittrad stat och ett folk, kort sagt, om han för krig för en rättfärdig sak, då är denna synbara vrede nåd och det uppenbara tyranniet rättvisans kärna och denna krigföring fredens hörnstenen. Idag är uppgiften som anstår stora härskare är att fastställa en allomfattande fred, i detta ligger alla folkens frihet.
124. Den fjärde betydelsen av tidigare nämnda yttrande som pekar ut frälsnings väg är: ”Lydig Herrens bud.” Det är sant att människans högsta kännetecken är att vara ödmjuk och lydig inför sin Gud, det är hennes största härlighet, hennes allra mest upphöjda rang och ära, som beror på hennes nära iakttagande av de gudomliga påbuden och förordningarna. Religion är världens ljus och de framsteg som har uppnåtts och människans lycka är resultat av lydnad för de lagar som fastställs i de heliga böckerna. Kort sagt, det är påvisbart i detta liv, både utåt och inåt att den mäktigaste strukturen, den mest solida, den mest uthålliga, står väktare över världen, vilket garanterar både mänsklighetens andliga och materiella fullkomlighet och skyddar lyckan och samhällets civilisationen – vilken är religionen.
125. Det är sant att det finns dumma personer som aldrig har vederbörligt undersökt den gudomliga religionens grunddrag, som har tagit till sitt kriterium några religiösa hycklares beteende och bedömt alla religiösa personer efter den måttstocken och har av den anledningen dragit slutsatsen att religion är ett hinder för framsteg, en splittrande faktor och orsak till våldsamt beteende och fiendskap mellan folken. De har inte ens iakttagit detta, att principerna för den gudomliga religioner knappast kan utvärderas genom handlingar av dem som endast gör anspråk på att följa dem. För varje utmärkt ting, hur än oförlikneligt det kan vara, kan fortfarande avledas i fel syfte. En upplyst lampa i händerna på ett ovetande barn eller en blind kan inte skingra ett omgivande mörker eller lysa upp huset – det kommer att sätta både bärare och huset i brand. Kan vi, i detta fall skylla på lampan? Vid, Herren Gud nej! För den seende är lampan en vägledning och visar honom vägen men den är en katastrof för de blinda.
126. Bland dem som har avvisat religiös tro var fransmannen Voltaire, som skrev ett stort antal böcker som angriper religionen, arbeten som inte är bättre än barnens leksakshistoria. Denna individ, som tog som sitt kriterium Påvens försummelse och uppdrag, den högsta ledaren för den romersk-katolska religionen och kristenhetens andliga ledares intriger och stridigheter, öppnade sin mun och kritiserade Guds Ande (Jesus). På grund av felaktigheten i hans resonemang, misslyckades han med att förstå de heliga skrifternas verkliga innebörd, gjorde undantag för vissa delar av de

Fotnot:

47. Sa'dí, Gulistán, om kungar.

uppenbarade texterna och uppehöll sig vid de svårigheter de medförde. ”Med Koranen uppenbarar Vi det som är läkedom och nåd för de troende, men för syndarnas del påskyndar det bara deras marsch mot undergången.”^[48]

*Den vise Ghazná^[49] berättade en mystik historiaåå
en allegori till hans beslöjade åhörare:
om dem som tar miste står inget i Koranen
”Men de är bara ord, inget att begrundar;
Av hela solens eld som lyser upp himlen
Kan bara värmen nå en blind mans öga”^[50]
”Många kommer han vilseleda genom sådana liknelser och
många leda:
... Han leder ingen vilse utom dem som förhärdats i synd”^[51]*

127. Det är säkert att det främsta instrumentet för att uppnå mänsklighetens framsteg och härlighet, den högste förmedlaren av världens upplysning och frälsning, är kärlek och gemenskap och enighet bland alla medlemmar av människosläktet. Ingenting kan ske i världen, inte ens tänkbart, utan enighet och samförstånd och det fullkomliga sättet att få gemenskap och enhet är sann religion. ”Om du så gav ut allt i världen hade du inte kunnat knyta dem till varandra med sådana band, men Gud lät denna tillgivenhet växa fram ...”^[52]

128. I och med ankomsten av Guds profeter, deras makt att skapa en verklig förening, en förening som är både extern och från hjärtat, sammanför ondsinta folk som har törstat efter varandras blod, i skyddet av Guds ord. Har ett hundra tusen själar blivit såsom en själ och otaliga individer framträder som en kropp.

*En gång var de som havets böljor
Vinden gjorde många av en.
Då Gud utgöt över dem sin sol,
och hans sol, kan aldrig vara annat än en.
Hundars och vargars själar går separat,
men Guds lejons själar är en.^[53]*

129. De händelser som framkommit vid ankomsten av de förgångnas profeter och deras vägar och verk och omständigheter, är inte tillfredställande återgivna i auktoritativa berättelser och refereras bara till i komprimerad form i Koranens verser, de heliga traditionerna och Torahn. Men eftersom alla händelser från Moses dagar tills idag ingår i den mäktiga Koranen, traditioner, Torahn och andra pålitliga källor, nöjer vi oss med att i kort referera till dem här, syfte är att slutligt fastställa om religion är en sann grund och själva grundprincipen för kultur och civilisation, eller om som Voltaire och hans likar antar, omkullkastar alla sociala framsteg, välfärd och fred.

Fotnot:

48. Koranensbudskap [17:82] ”[17:82] ”Med Koranen uppenbarar Vi det som är läkedom och nåd för de troende, men för syndarnas del påskyndar det bara deras marsch mot undergången. ”

49. The poet Saná’í.

50. Rúmí, Mathnaví, III, 4229-4231.

51. Koranensbudskap [2:26] ”... Därmed leder Han många vilse och ger även vägledning åt många; men Han leder ingen vilse utom dem som förhärdats i synd.”

52. Koranensbudskap [8:63] ”... och som Han har förenat i varm tillgivenhet och gjort till bröder. Om du så gav ut allt i världen hade du inte kunnat knyta dem till varandra med sådana band, men Gud lät denna tillgivenhet växa fram och gjorde dem till bröder. Han är allsmäktig, vis. ”

53. Se Rúmí, Mathnaví, II, 185 och 189. Även Hadith : ”Gud skapade varelser i mörkret, då han stänkte några av hans ljus på dem. Som en del av ljuset nått O rätt väg, medan de som missade avvikit från den raka vägen.” Jfr R. A. Nicholsons ”The Mathnawí of Jalálu’d-dín Rúmí” i E. J. W. Gibbs Memorial Series.

130. För att en gång för alla undanröja världens folks alla invändningar, skall vi hålla vår diskussion överensstämmande med de auktoritativa berättelser som alla nationer är överens om.
131. I en tid då Israeliterna hade förökad sig i Egypten och var spridda i hela landet, var den koptiska faraon i Egypten var fast besluten att stärka och gynna den egna koptiska befolkningen och att nedvärdera och vanära, Israels barn, då de betraktas som utlänningar. Under lång tid var Israeliterna, delade och utspridda, fångna i händerna på den tyranniske Koptern och hånades och föraktades av alla, så att den elakaste av Kopterna fritt kunde förfölja och vara herre över de ädlaste Israeliterna. Barnslaveri, förtvivlan och hebréernas vanmakt nådde en sådan höjd att de aldrig, dag eller natt, var säkra och kunde inte heller försvara sin hustru och familj mot faraos tyranni, deras tillfångatagare. När deras mat var fragment av deras egna bröstna hjärtan och deras dryck en flod av tårar. Fortsatte de i detta kval tills plötsligt Mose, den Allsköne, såg det gudomliga ljuset som strömmade ut ur den saliga dalen, den plats som var helig mark och hörde hur Guds röst talade från det flammande trädet, som *"varken tillhör öst eller väst"*,^[54] Och han stod upp i hans allomfattande profetskaps hela rustning. Mitt bland Israeliterna, flammade han upp som en lampa av gudomlig vägledning och frälsning, ledde han förlorade människor ur okunskapens skugga till kunskap och fulländning. Han samlade Israels spridda stammar i skydd av Guds allomfattande ord och över föreningens höjder reste han harmonis banner, så att inom kort själar i andligt mörker kunde bli andligt upplysta och de som hade varit sanningens främlingar, anslöt sig till Guds enhets Sak och fördes ut ur sin förtvivlan, fattigdom, oförståelse och fångenskap och uppnådde högsta graden av lycka och ära. De utvandrade från Egypten, som är Israeliternas ursprungliga hemland och kom till Kanaans och filisteens land. De erövrade först Jordan flodens ständer och Jeriko och bosatte sig i området och i slutändan i alla angränsande områden, såsom Fenicien, Edom och Ammons barn, kom under deras inflytande. Under Josuas tid var trettioen regeringar i händerna på israeliterna och varje nobel mänsklig egenskap – lärande, stabilitet, beslutsamhet, mod, ära, generositet – kom detta folk att överträffa alla folk på jorden. Om under dessa dagar en Israelit skulle träda in i en församling, skulle han omedelbart pekats ut för sina många dygder och även utländska medborgare som vill hylla en man skulle säga att han var som en Israelit.
132. Det är dessutom en fråga som noterats i många historiska verk att filosofer i Grekland såsom Pythagoras, förvärvat större delen av sin filosofi, både gudomlig och materiell från Salomos lärjungar. Och Sokrates, efter att ivrigt ha rest för att träffa några av Israels mest framstående vetenskapsmän och prästmän, efter sin återkomst till Grekland etablerade begreppet Guds enhet och den mänskliga själens fortsatta liv efter att den har lagts ned i sitt enkla stoft. Slutligen, de okunniga bland grekerna fördömde denna man som hade trängt igenom vishetens innersta mysterier och stod upp för att ta sitt liv och sedan befolkningen betvingat sin härskare och det församlade rådet föranledde det Sokrates att dricka ur den förgiftade kalken.
133. Efter att israeliterna hade avancerade på civilisations alla nivåer och hade nått framgång i högsta möjliga grad, började de glömma grundprinciperna i mosaika lagen och tron och ägnade sig åt riter och ceremonier och framvisade opassande beteenden. Under Salomos son Rehabeams dagar, bröt fruktansvärd oenighet ut bland dem, en av dem, Jerobeam, intrigerade om tronen och det var han som införde avgudadyrkan. Stridigheterna mellan

Fotnot:

54. Koranensbudskap [24:35] ”Gud är himlarnas och jordens ljus. Hans ljus kan liknas vid en nisch där en lykta står. Lyktan är omsluten av glas och glaset lyser med en stjärnas glans. Det är en lykta tänd med olja från ett välsignat träd, ett olivträd som varken tillhör öst eller väst och vars olja nästan lyser utan att eld har rört vid den. Ljus över ljus! Gud leder till Sitt ljus den Han vill och därför framställer Han liknelser för människorna. Gud har kunskap om allt”.

Rehabeam och Jerobeam ledde till århundraden av krig mellan deras ättlingar, som resulterade i att Israels stammar blev spridda och splittrade. Kort sagt, det var på grund av att de hade glömt Guds lag som de blev inblandade i okunnig fanatism och förkastliga metoder såsom uppror och uppvigling. Deras prästmän hade dragit slutsatsen att mänsklighetens allra viktigaste kvalifikationer som anges i den heliga boken bara var döda bokstäver och de började främja sina egna själviska intressen och förtryckte folket genom att låta dem sjunka ned till tanklöshetens och okunnighetens lägsta djup. Och frukten av deras förörrätter var att den gamla tidens härlighet som hade varat länge förbyttes nu till nedbrytning och furstar i Persien, Grekland och Rom, tog över. Baneren för deras suveränitet var nu de omvända; okunnighet, dumhet, förnedring och deras religiösa ledares och lärdas egenkärlek påvisades när Nebukadnessar, konungen i Babel, anlände och som tillintetgjorde dem. Efter en allmän massaker, slakt, jämnades husen med marken och även deras träd rycks upp, han tog tillfånga kvarlevan, oavsett vilka hans svärd hade förskonats och förde dem till Babel. Sjuttio år senare släpptes ättlingarna till dessa fångar och vände tillbaka till Jerusalem. Och då återinförde Hesekeel och Ezra de grundläggande principerna i deras heliga bok och dag för dag avancerade israeliterna och morgonljuset från av deras tidigare tidsåldrar grydde åter. Under en kort tid, utbröt på nytt meningsskiljaktigheter om tro och beteende och återigen blev den enda angelägenheten för de judiska doktorerna, främjande av deras egna egoistiska syften och de reformer som hade genomförts under Esras tid ändrades till perversion och korruption. Gång efter gång försämrades situationen i sådan grad att arméer från republiken Rom och dess härskare erövrade israeliskt territorium. Slutligen kom den krigiska Titus, befälhavare för de romerska styrkorna och trampade ned det judiska hemlandet till stoft, satte varje man under svärd, tog kvinnor och barn i fångenskap, förstörde deras hus, slet upp deras träd, brände upp deras böcker, plundrade skatterna och förminskade Jerusalem och templet till ett röse av aska. Efter denna största katastrof, sjönk Israels väldes stjärna ned till ingenting och intill denna dag, har en kvarleva av det försvunna nation spridits åt de fyra väderstrecken. ”... ett straff från ovan drabba dessa syndare ...”^[55] Dessa två allra största lidanden, av Nebukadnessar och Titus, hänvisas till i den härliga Koranen: ”Två gånger kommer ni att störa ordningen och fördärva sederna på jorden” ”När detta skedde första gången, sände Vi några av Våra tjänare mot er, starka och djärva krigare och de förföljde er in i era bostäder för att döda er alla till sista man. ...” ”... och när det som avsågs i den andra varningen kom, blev er förödmjukelse total, templet vanhelgades, så som det en gång förut hade vanhelgats och allt som föll i fiendens händer lades i ruiner”^[56]

134. Vårt syfte är att visa hur sann religion befrämjar civilisation och ära, välstånd och anseende, ett folks lärande och utveckling, som en gång var miserabla och förslavade och okunniga och hur, när det kommer i religiösa ledares händer, som är duma och fanatiska, leds det mot fel mål, tills den största praktiken förvänds i det svartaste mörkret.
135. När för andra gången omisskännliga tecken på Israels upplösning, förnedring, underkastelse och förintelse hade blivit uppenbara, då utgöts Guds Andes (Jesus) friska och heliga andetag över Jordan och Galileen, moln av gudomligt medlidande spridit ut sina skyar och ned föll andens rikliga regn och efter dessa svallande skurar som kom från det allra största Havet tog det heliga landet på sin parfym och blomstrade av Guds kunskap. Sedan steg sång av högtidligt evangelium upp tills det ringde i öronen på dem som bor i himmelens kammare och vid en fläkt av Jesus andetag lyfte de ouppmärksamma

Fotnot:

55. Koranensbudskap [2:59] ”Men de som framhärdade i synd satte andra ord i stället för det som de uppmanats att säga och Vi lät ett straff från ovan drabba dessa syndare på grund av deras trots och olydnad.”
56. Koranensbudskap [17:4] ff ”Genom uppenbarelsen gav Vi Israels barn en varning: ”Två gånger kommer ni att störa ordningen och fördärva sederna på jorden och visa ett högmod utan gräns.””

döda i okunnighetens gravar upp sina huvuden fick evigt liv. Under loppet av tre år, promenerade den lysande fullkomligheten på fälten i Palestina och i närheten av Jerusalem och ledde alla människor till frälsningens gryning, lärde dem hur man kan förvärva andliga kvalitéer och egenskaper välbehagliga för Gud. Hade Israels folk trott på det sköna anletet skulle de ha förbundit sig att tjäna och lyda honom i själ och hjärta skulle de genom den levandegörande doften av Hans ande ha återfått sin förlorade livskraft och gått vidare till nya segrar.

136. Ack, till vilken nytta var det; de vände sig bort och motsatte sig Honom. De stod upp och plågade källan till gudomlig kunskap, den Punkt där uppenbarelsen hade kommit ned — för alla utom för ett fåtal som vände de sina anleten mot Gud, blev renade från denna världens befläckelse och fann sin väg till höjderna i platslösa sfärer. De tvingade varje plåga på nådens källsprång tills det blev omöjligt för Honom att leva i städerna och ändå lyfte Han upp fasthetens och frälsnings flagga och etablerade fundamentet för mänsklig rättfärdighet, den verkliga grunden för sann civilisation.
137. I Matteus femte kapitel vers 37-39:e börjar med: ”Ert ord ska vara ’ja’ eller ’nej’ . Allt därutöver kommer från den onde. Ni har hört att det är sagt: Öga för öga och tand för tand. Jag säger er: Stå inte emot den som är ond. Om någon slår dig på högra kinden, vänd då också andra kinden mot honom.” och vidare, i 43-45:e versen: ”Ni har hört att det är sagt: ’Du ska älska din nästa och hata din fiende.’^[57] Jag säger er: Älska era fiender och be för dem som förföljer er. Då är ni er himmelske Fars barn, för han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga.”
138. Många var maningarna av detta slag som yttrades av den gudomliga daggryningens visdom och de själar som kännetecknades av sådana egenskaper av helighet som är skapelsens egentliga kärna och källan till äkta civilisation.
139. Jesus, grundade den heliga lagen på den moraliska karaktärens grund och fullständig andlighet och för de som trodde på Honom föreskrev Han en särskild livsstil som utgör den högsta formen av handling på jorden. Och medan dessa frälsnings emblem till det yttre skulle verka som de överläts till deras plågoandars förföljelse och deras våldsamma beteende hade de i realiteten förts ut ur hopplöshetens mörker som omgav judarna och de lyste av evig härlighet i den nya dagens gryning.
140. Den mäktiga judiska nationen störtades och föll sönder, men de få själar som sökte skydd under den messianska trädet förvandlade allt mänskligt liv. På den tiden var världens folk helt ovetande, fanatiska och avgudadyrkare. Endast en liten grupp judar uttalade tro på Guds enhet och de var hopplöst utstötta. Dessa heliga kristna själar stod upp för att kungöra en Sak som var diametralt motsatt och motbjudande för alla människors övertygelser. Konungarna på fyra av världens fem kontinenter beslutade att obönhörligen tillintetgöra Kristus anhängare och ändå kom de flesta av dem till sist att börja främja Guds tro av hela sitt hjärta, alla nationer i Europa, många av folken i Asien och Afrika och några av invånarna på öarna i Stilla havet, samlades i skyddet av Guds enhet.
141. Begrunda om det någonstans i skapelsen finns en princip som är mäktigare i varje bemärkelse än religion, eller någon tänkbar kraft som är mer genomgripande än de olika gudomliga religionerna, eller om någon myndighet kan åstadkomma sann kärlek och tillgivenhet och förening av alla folk som tror på en allsmäktig och allvetande Gud, eller

Fotnot:

57. Matt. 5:43 i SFB15 lyder: ”Ni har hört att det är sagt: ’Du ska älska din nästa och hata din fiende’” Bibelkunniga motsätter sig detta eftersom det strider mot kända lagar som i 3 Mosebok 19:18, ”Du skall inte hämnas och inte hysa agg mot någon av ditt folk, utan du skall älska din nästa som dig själv. Jag är Herren.”; 2 Mosebok 23:4-5 ”Om du träffar på din fiendes ox eller åsna, som har kommit vilse, skall du föra djuret tillbaka till honom. Och om du ser din oväns åsna ligga nertyngd under sin börda, skall du inte lämna mannen utan hjälp. Du måste på allt sätt hjälpa honom.”; Ordspråk 25:21 ”Om din fiende är hungrig, ge honom att äta, om han är törstig, ge honom att dricka.”; Talmud, osv.

om det förutom Guds lagar finns bevis för en institution för att utbilda hela mänskligheten i varje aspekt av rättfärdighet.

142. De egenskaper som filosoferna uppnår när de har nått sin visdoms allra högsta höjder, de ädla mänskliga egenskaper som kännetecknar dem på toppen av sin fullkomlighet, skulle exemplifieras av de troende så snart de accepterar tron. Observera hur de själar som drack ur Jesus, Guds Andes, den nåderikes händer, frälsningens livgivande vatten och kom in under skuggan av evangeliets skyddande skugga uppnådde en så hög moralisk nivå att Galen, den berömda läkaren, fast han inte själv var kristen, i sin sammanfattning av Platons '*Republic*' lovsjönger deras handlingar. En bokstavlig översättning av hans ord är som följer:
143. "I allmänhet är människor oförmögna att förstå en sekvens av logiska argument. Av denna anledning är de i behov av symboler och liknelser som berättar om belöningar och straff i nästa värld. Ett bekräftande bevis för detta är att vi idag kan betrakta ett folk som kallas kristna, som starkt tror på belöningar och straff i ett kommande liv. Denna grupp framvisar utmärkta handlingar, liknande en sann filosofers handlingar. Till exempel vi kan alla se med våra egna ögon att de fruktar döden och deras passion för rättvisa och rättvis handel är så stor att de bör betraktas som sanna filosofer."^[58]
144. En filosofers ställning i den tidsåldern och i Galens sinne var överordnad varje annan ställning i världen. Begrunda sedan på hur upplysande och de gudomliga religionernas förändligande kraft är som driver de troende till sådana höjder av fullkomlighet att en filosof som Galen, inte själv kristen, bjuder på en sådan vittnesbörd.
145. En demonstration av de kristnas utmärkta karaktär i dessa dagar var deras hängivenhet för välgörenhet och goda gärningar och det faktum att de grundade sjukhus och filantropiska institutioner. Till exempel, den första personen att upprätta offentliga kliniker över hela det romerska imperiet där de fattiga, de sårade och de hjälplösa fick medicinsk vård, var kejsare Konstantin. Denna stora kung blev den första romerska härskare att kämpa för Kristus. Han sparade inga ansträngningar, vigde sitt liv till främjande av evangeliets principer och han etablerade en solid romersk regering, som i verkligheten inte hade varit något annat än, ett system av oavbrutet förtryck, återhållsamhet och rättvisa. Hans välsignade namn skiner i historiens morgon som morgonstjärnan och hans rang och ära är bland världens ädlaste och mest civiliserade han är fortfarande på alla kristnas tungor.
146. Vilken fast grund med utmärkt karaktär blev fastställd under dessa dagar, tack vare utbildning av heliga själar som stod upp för att främja evangeliets undervisning. Hur många grundskolor, högskolor, sjukhus, etablerades och institutioner där de faderlösa och fattiga barn fick sin utbildning. Hur många var de individer som offrade sina egna personliga fördelar för en "*önskan att behaga Herren*"^[59] och ägnade sina liv åt att undervisa massorna.
147. När tiden närmade sig för Muhammands skönhets strålande gryning i världen, övergick kontrollen av kristna frågor till händerna på okunniga präster. De himmelska brisarna som mjukt strömmade från den gudomliga nådens nejder, dog ut och lagarna i det stora Evangeliet, berggrunden som i världens civilisationen var grundad på, blev resultatlös och detta på grund av missbruk och personers uppförande som till synes rättvisa var invärtes skända.

Fotnot:

58. jfr 'Abdu'l-Bahá, *Några besvarade frågor*, Nr. 84 och *Kungörelsen av universell fred*, s. 385. Se även Galen om *Judar och Kristna* av Richard Walzer, Oxford University Press, 1949, s. 15. Författaren hävdar att Galen's sammanfattning som här avses hänvisas till, har gått förlorad, finns endast bevarad i den arabiska texten.
59. Koranens budskap [4:114] "... den som verkar för sådana ändamål för att vinna Guds välbehag skall Vi skänka en riklig belöning. "; [2:207] "... att offra sig själv för att vinna Guds välbehag", etc

148. De välkända europeiska historikerna som beskriver villkor, uppfostran, politik, utbildning och kultur, i alla dess aspekter, i tidig medeltid och i moderna tider, noterar enhälligt att under tio århundraden som utgör medeltiden, från början av det sjätte århundradet i den kristna eran ända till slutet av 1400-talet var Europa i alla avseenden i extrem grad, grymt och mörkt. Den främsta orsaken till detta var att de munkar, som de europeiska folken hänvisar till som andliga och religiösa ledare, hade givit upp den bestående ära som kommer från lydnad av de heliga buden och evangeliets himmelska läror och som hade gått samman med den tidens jordiska regeringars arroganta och tyranniska härskare. De hade vänt sina blickar bort från evig härlighet och ägnade alla sina ansträngningar åt att främja sina inbördes världsliga intressen och tillgångar och förgängliga fördelar. Slutligen nådde saker en punkt där massorna var hopplöst fångna i händerna på dessa två grupper och allt detta medförde ruin för hela religionens struktur, kultur, välfärd och för de Europeiska folkens civilisation.
149. När de ovärdiga handlingarna och tankarna för ledarnas vanhedrande syfte hade stillats av den friska doften av Guds Ande (Jesus) och hade upphört att strömma över hela världen och mörkret av okunskap och trångsynthet och handlingar som förvånade Gud, hade omgärdat jorden, då lyste gryningens hopp och den gudomliga våren drog in, ett moln av nåd spred sig över världen och från nådens regioner började fruktsamma vindar blåsa. När Muḥammads tecken, sanningens Sol, steg upp över Yathrib (Medina) och Hijáz och kastade ljuset av evig ära över hela universum. Då förvandlades de mänskliga möjligheternas jord och orden ”Och jorden skall lysa med sin Herres ljus.^[60] var uppfyllda. Den gamla världen förnyades åter och dess döda kropp stod upp med ett överflödande liv. Sedan störtades tyranni och okunskap och kunskapens och rättvisans ståtliga palats har uppförts i deras ställe. Ett hav av upplysnings dundrade och vetenskapen kastade ned sina strålar. Hijáz grymma folk var det mest brutala och oupplysta av alla jordens folk innan flammen av det allra högsta profetskapet lyste i Meckas lyckta. I alla berättelserna om deras fördärvade och onda handlingar, deras våldsamhet och deras ständiga fejder, är det frågor från det förflutna. På den tiden betraktade inte ens den civiliserade världens folk de arabiska stammarna i Mecka och Medina som mänskliga varelser. Och ändå efter att världens ljus stigit upp över dem var de – på grund av den utbildning som förlänats dem från fullkomlighetens gruva, uppenbarelsens brännpunkt och de välsignelser de fick genom de gudomliga lagarna – var de under en kort tid samlade i skyddet av den gudomlig enhetens princip. Dessa djuriska människor uppnådde en sådan hög grad av mänsklig fullkomlighet och civilisationen att alla deras samtida förundrades över dem. Just de människor som alltid hade förlöjligat, araberna och hållit dem för ett släkte som saknar omdöme, söker nu angeläget upp deras land för att förvärva upplysning och kultur, teknisk kompetens, statskonst, konst och vetenskap.
150. Observera den påverkan på materiella förhållanden som den sanne Undervisarens utbildningen har inskräpt. Här var stammarna under perioden Jáhilíyyih så oupplysta och otämjda att de skulle begrava sina sjuåriga döttrar levande – en handling som även ett djur, för att inte tala om en människa skulle hata och sky, men som de i sitt extrema förfall ansåg vara det ultimata uttrycket för ära och hängivenhet till principer – och dessa förmörkade människor, som tack vare den stora Personlighetens uppenbara lärdomar, avancerade till en sådan grad att efter de erövat Egypten, Syrien och dess huvudstad

Fotnot:

60. Koranens budskap [39:69] ”Och jorden skall lysa med sin Herres ljus. Och boken där allas handlingar är upptecknade skall tas fram och profeterna och de andra vittnena tillkallas och alla skall dömas på en grund av sanning och ingen skall tillfogas orätt.”.

Damaskus, Kaldeen^[61], Mesopotamien och Írán, kom de att på egen hand handha vilken fråga som helst av större vikt för världens fyra regioner.

- 151 Araberna som då överträffade alla folk i världen inom vetenskap och konst, inom industri och uppfinning, i filosofi, statsskick och moralisk karaktär. Och sannerligen uppgången av detta brutala och avskyvärda element på en sådan kort tid, till den mänskliga fullkomlighetens högsta höjd, är den största demonstrationen av Herrens, Muhammads profetskaps rättfärdighet.
152. Under Isláms tidiga år förvärvade Europas folk vetenskap och konst från den Islámska civilisationen som praktiserades av invånarna i Andalusien. En noggrann och grundlig undersökning av historiska urkunder kommer fastställa det faktum att större delen av Europas civilisationen kan härledas från Islám; för allt skrivet av muslimska lärda och präster och filosofer började gradvis samlas in i Europa och blev noggrant bedömda och diskuteras vid akademiska sammankomster och i centrum för lärande, varefter deras värdefulla innehåll skulle tas i bruk. Idag finns många kopior av verk av muslimska akademiker som inte återfinns i islamiska länder i Europas bibliotek. Dessutom härrör lagar och principer i alla europeiska länder i stor utsträckning och faktiskt nästan i sin helhet från arbeten om rättspraxis och rättsliga beslut av muslimska teologer. Om det inte vore för rädslan för en orimlig förlängning av den föreliggande texten skulle vi nämna dessa lån, ett efter ett.
153. Den europeiska civilisationen tog sin början, från det sjunde århundradet i den muslimska eran. Detaljerna är följande: mot slutet av 400-talet A.H. Iscensatte Påven eller kristenhetens överhuvud en stor klappjakt på de heliga kristna platser som Jerusalem, Betlehem och Nasaret, som hade fallit i muslimska händer och han uppeggade Europas konungar och de ofrälse att genomföra vad han ansåg vara ett heligt krig. Hans lidelsefulla skri växte så högt att alla länder i Europa reagerade och kungarnas korsridare ledde otaliga härskaror som passerade över Marmarasjön^[62] på deras väg till Asien. På den tiden härskade Fátimid kaliferna över Egypten och vissa länder i väst och de flesta av Syriens Konungar, som Saljúqs var också en av dem. I korthet, konungarna i väst med sina otaliga arméer anföll Syrien och Egypten och det pågick kontinuerlig krigföring mellan syriska furstar och Europa under en period av två hundra tre år. Förstärkningar kom alltid från Europa och gång på gång stormade härskare från väst in och tog över alla slott i Syrien och så ofta, att Isláms kungar övergav dem. Slutligen körde Saladin år 693 A.H. ut alla europeiska kungarna och deras härskaror från Egyptens land och från den syriska kusten. Hopplöst slagna, begav de sig tillbaka till Europa. I samband med dessa krig, korstågen, omkom miljontals människor. Sammanfattningsvis, från 490 A.H. till 693, kom och gick europeiska kungar, befälhavare och andra ledare ständigt mellan Egypten, Syrien och Väst och när de återvände hem, tog de med sig till Europa vad de hade observerat under drygt två hundra år i muslimska länder som statsskick, social utveckling och lärande, universitet, skolor och förbättringar av levnadsstandarden. Europas civilisation härstammar från denna tid.
154. O Persiens folk! Hur länge skall din förlamningen och overksamhet vara? Du var en gång hela jordens Herre; världen lydde din minsta vink. Hur kommer det sig att din härlighet har upphört och du nu har fallit i onåd och krypit bort till glömskans hörn? Du var en lärandets källa, den osvikliga våren ljus för alla på denna jord, hur kommer det sig att du nu är förtorkad och släckt och vankelmodig? Du som en gång upplyste världen,

Fotnot:

61. Kaldeen var ett område i sydöstra Mesopotamien, i 1 Mos [11:28-31] nämnt som Abrahams ursprungliga hemland. Kaldeerna spelade vid 600-talets slut en dominerande roll, då assyriernas välde störtades och det nybabyloniska riket grundades.
62. Marmarasjön; Turkiskt innanhav som tillsammans med Bosporen och Dardanellerna skiljer Turkiets europeiska och asiatiska delar åt.

hur kommer det sig att du nu lurar, överksam, förvirrad, i mörkret? Öppna ditt sinnes öga, se din storhet och känn dina behov. Stå upp och kämpa, sök utbildning, sök upplysning. Är det tillfredställande att ett utländskt folk skall erhålla från dina egna förfäder deras kultur och deras kunskap och att du, deras blod, deras rättmätiga arvtagare, skall bli utan? Hur är det, när dina grannar arbetar dag och natt, av hela sitt hjärta, sörjer för sitt framåtskridande, sin heder och sitt välstånd medan du, i din okunniga fanatism, är upptagen av dina gräl och din motvilja, din njutning och böjelser och tomma drömmar? Är det lovvärt att du bör förslösa och slösa bort i likgiltighet, briljansen som är din medfödda rätt, din naturliga kompetens, din inneboende förståelse? Vi har återigen förrirat oss från vårt tema.

155. De europeiska intellektuella som är välinformerad om i Europas förflutna och kännetecknas av ärlighet och en känsla för rättvisa, medger enhälligt att i alla detaljer kan de grundläggande inslagen i deras civilisation härleddas från Islám. Till exempel Draper,^[63] den välkända franska auktoriteten, en författare vars noggrannhet, förmåga och lärande är styrkta av alla europeiska forskare, i ett av hans mest kända arbeten, *Europas intellektuella utvecklingen*, har han skrivit en utförlig redogörelse, i detta sammanhang, med hänvisning till Europas folks härstamning om grunderna för civilisation och grunden för Isláms framsteg och välfärd. Hans berättelse är uttömmande och en översättning här, skulle i onödan förlänga detta arbete och skulle verkligen vara irrelevant för vårt syfte. Om läsaren önskar ytterligare detaljer om den texten kan läsaren vända sig till den texten.
156. I huvudsak visar författaren hur hela Europas civilisation och dess lagar, principer, institutioner, dess vetenskap, filosofi, varierade lärande, dess civiliserade vanor och seder, litteratur, konst och industri, organisation, disciplin, beteende, lovvärda karaktärsdrag och även många av orden i det franska språket, härrör från araberna. Han undersöker var och en av dessa element i detalj, även den period då de fördes över från Islám. Han beskriver såväl ankomsten av araber i väst, i vad som nu är Spanien hur de på hur kort tid utvecklade en civilisationen och vilken hög kompetens grad deras administrativa system och kunnande uppnådde och hur väl grundade och väl reglerade deras skolor och högskolor var, där vetenskap och filosofi, konst och hantverk, lärdes ut, vilken hög nivå deras ledarskap hade uppnått i civilisationens konst och hur många var barn till Europas ledande familjer som skickades till skolor i Cordova och Granada, Sevilla och Toledo att förvärva vetenskaper och konster för ett civiliserat liv. Han berättar om en europé som hette Gerbert som kom från väst och skrivs in vid universitetet i Cordova i det arabiska området, studerade konst och vetenskap och efter hans återkomst

Fotnot:

63. Den persiska texten transliterates här författarens namn är ”Draybár” och titeln på hans arbete är *Folkens utvecklingen*. Det är uppenbarligen John William Draper, 1811–1882, den hyllade kemisten och vitt kände historikern. Detaljerat material om islams bidrag till väst och om Gerbert (påven Sylvester II) finns i den andra volymen av det citerade arbetet. Något om Europas systematiska obekräftade tacksamhetsskuld till Islám, författaren skriver: ”Orättvisa baserad på religiöst hat och nationell inbilskhet kan inte vara för evigt.” (Vol. II, s. 42, rev. utgåva) *The Dictionary of American Biography* att Drapers far var en Katolik som övertagit namnet John Christopher Draper när nedvärderats av sin familj för att blivit Metodist och att hans riktiga namn är okänt. Översättaren står i skuld till Mr. Paul North Rice, Chief of the New York Public Library’s Reference Department, för information om tillgängliga data om Drapers familje historia och nationalitet som står i konflikt; ”*The Drapers in America*” by Thomas Waln-Morgan (1892) hävdar att Drapers far var född i London, medan Albert E. Henschel i ”*Centenary of John William Draper*” (New York University ”*Colonnade*”, juni 1911) skriver följande: ”Alla de bland oss som kan spåra sin härstamning till soliga områden i Italien, kan känna stolthet för John William Draper, för hans far, John C. Draper, var född italienare ...” översättaren tackar också fru Laura Dreyfus-Barney för utredningar i anslutning till denna text i Library of Congress and the Bibliothèque Nationale.

till Europa uppnådde en sådan framstående ställning att i slutändan blev han upphöjd till ledarskapet för den katolska kyrkan och blev påve.

157. Syftet med dessa referenser är att fastställa det faktum att Guds religioner är den sanna källan för människans andliga och materiella fullkomlighet och källan för hela mänsklighetens upplysning och nyttiga kunskaper. Om man begrundar saken rättvist kan man konstateras att politikens alla lagar finns inom dessa få och heliga ord:
158. ”Ni anbefaller det som är rätt och förbjuder det som är orätt och ni tror på Gud”^[64] och åter: ”människor som uppmanar varandra att göra gott och anbefaller det som är rätt och förbjuder det som är orätt. Dem skall det gå väl i händer..”^[65] Och vidare: ”Gud befäller att rätt och rättvisa skall råda mellan människor och befäller dem att göra gott ... och Han förbjuder alla skamlösa handlingar och allt som strider mot rimlighet och förnuft och allt som innebär en kränkning av andras rätt. ... för att ni skall lägga det på hjärtat.”^[66] Och återigen, ”civilisering av mänskligt beteende: vederbörlig hänsyn och bjuda vad är gott är och dra sig tillbaka från de okunniga.”^[67] Och detsamma: ”...som behärskar sin ilska och förlåter andra! Gud älskar de ogudaktiga.”^[68] och igen: ”Fromheten består inte i att ni vänder ansiktet mot öster eller väster. Sann fromhet äger den som tror på Gud och den Yttersta dagen och änglarna och uppenbarelsen och profeterna och som ger av det han äger – vilket pris han än sätter på detta – till de anhöriga, de faderlösa och de behövande, till vandringsmannen och tiggarna och för att friköpa människor ur fångenskap och slaveri och som förrättar bönen och erlägger allmoseskatten och som håller sina löften och som med tålmod bär lidande och motgång och som håller stånd i farans stund. De har visat att deras tro är sann; de fruktar Gud.”^[69] Se hur dessa få heliga verser omfattar civilisationens högsta nivåer och innersta betydelser och förkroppsligar den mänskliga karaktärens förträfflighet .
159. Vid Herren Gud och det finns ingen Gud förutom Honom, även de civiliserade livets minsta detaljer härrör från Guds profeters nåd. Vilket värde för mänskligheten har någonsin kommit till som inte först har angetts antingen direkt eller indirekt i de heliga skrifterna?
160. Ack, till vilken hjälp är det. När vapen är i händerna på ynkryggar och ingen människas liv och egendom är säker och tjuvar växer sig bara starkare. När, på samma sätt, det långt från fullkomliga prästerskapet förvärvar kontroll över frågor, dras de ned som en massiv gardin mellan folket och trons ljus.
161. Uppriktighet är trons grundsten. Det betyder att en religiös individ måste bortse från sina personliga önskingar och söka den väg längs vilken han helhjärtat kan tjäna det allmänna intresset och det är omöjligt för en människa att vända sig bort från sina egna

Fotnot:

64. Koranensbudskap [3:110] ”Ni utgör det bästa samfund som fått uppstå bland och för människorna: ni anbefaller det som är rätt och förbjuder det som är orätt och ni tror på Gud. Om efterföljarna av äldre tiders uppenbarelsen hade trott på denna, skulle det helt visst ha varit bäst för dem. Fastän det finns bland dem de som tror, har de flesta av dem förhärdat sig i trots och olydnad.”
65. Koranensbudskap [3:104] ”och bli till en gemenskap av människor som uppmanar varandra att göra gott och anbefaller det som är rätt och förbjuder det som är orätt. Dem skall det gå väl i händer. ”.
66. Koranensbudskap [16:90] ”Gud befäller att rätt och rättvisa skall råda människor emellan och befäller dem att göra gott och att vara givmilda mot de närmaste och Han förbjuder alla skamlösa handlingar och allt som strider mot rimlighet och förnuft och allt som innebär en kränkning av andras rätt. Han förmanar och varnar er, för att ni skall lägga det på hjärtat.”
67. Koranensbudskap [7:198] ”Om ni kallar dem till Guds vägledning, hör de er inte och även om du tror dig märka att de ser dig, ser de inte.”
68. Koranensbudskap [3:128] ”Det ankommer inte på dig Muhammad att bestämma om Gud skall ta emot deras ånger eller straffa dem - de är orättfärdiga människor. ”
69. Koranensbudskap [59:9] ”Det är Vi som har uppenbarat denna Koran steg för steg och Vi skall helt visst slå vakt om den! ”

egoistiska fördelar och offra sitt eget bästa för samhället utom genom sann religiös tro. För egenkärlek har knådats in i människans lera och det är inte möjligt att, förutan något hopp om en betydande belöning, att hon skulle försumma sin egen materiella välfärd. Däremot den individ som sätter sin tro till Gud och tror på Guds ord – eftersom hon är utlovad vissa riklig belöning i nästa liv och eftersom världsliga förmåner jämfört med en framtida existens plans eviga glädje och ära, inte är något för henne kommer hon för Guds skull överge sin egen frid och vinst och kommer viga sitt hjärta och själ åt samhällets bästa. ”Det finns också den människa som är beredd att offra sig själv för att vinna Guds välbehag. ...”^[70]

162. Finns det någon som tror att en medfödd känsla av mänsklig värdighet kommer att förhindra människor från att begå onda handlingar och försäkra henne om andlig och materiell fullkomlighet. Det är, den individ som kännetecknas av naturlig intelligens, höga föresatser och en drivande iver, utan hänsyn till stränga straff till följd av onda handlingar, eller belöningar av rättfärdighet, som instinktivt avstår från att tillfoga sina medmänniskor skada och som kommer att hungra och törsta för att göra gott. Men om vi betänker historiens lärdom blir det tydligt att själva känslan för heder och värdighet är en av gåvorna som härrör från Guds profeters instruktioner. Vi kan också i ett spädbarn se tecken på aggression och laglöshet och om ett barn berövas lärarens instruktioner så ökar hans oönskade egenskaper från ett ögonblick till nästa. Det är därför tydligt att framväxten av den naturliga känslan av mänsklig värdighet och heder är resultatet av utbildning. För det andra, även om vi godtar argumentet att instinktiv intelligens och medfödda moraliska egenskaper skulle förhindra missdåd, det är uppenbart att individer som är så kännetecknade är lika sällsynta som de vises sten. Ett antagande av detta slag kan inte styrkas med ord, det måste stödjas av fakta. Låt oss se vilken kraft i skapelsen som engagerar massorna mot rättfärdiga mål och dygder!
163. Förutom detta, om en enastående individ som exemplifierar en sådan egenskap också blir ett förkroppsligande av Gudsfruktan, är det säkert att hans strävan mot rättfärdighet kommer bli kraftigt förstärkt.
164. Allmängiltiga fördelar härledda från de gudomliga religionernas nåd, för de leder sina sanna anhängare till ärligt uppsåt, högt syfte, renhet och fläckfri ära, överträffad vänlighet och barmhärtighet, att hålla sina förbund när de har avtalats, oro för andras rättigheter, fördomsfrihet, rättvisa i varje aspekt av livet, mänsklighet och till filantropi, dygd och outtröttliga ansträngningar i mänsklighetens tjänst. För att sammanfatta, det är religionen som tillhandahåller alla mänskliga dygder och det är dessa dygder som är civilisationens ljusa stearinljus. Om människan inte kännetecknas av dessa utmärkta egenskaper, är det säkert att hon aldrig har vunnit så mycket som en droppe av livets vattnet som flödar i lärornas bottenlösa flod i de heliga böckerna, inte heller fångar den blekaste aning den doftande brisens andedräkt som blåser från Guds trädgårdar för ingenting på jorden kan påvisas genom enbart ord och varje nivå i existensen är känd genom sina tecken och symboler och varje grad i människans utveckling har sitt kännetecken.
165. Syftet med dessa uttalanden är att tydliggöra att de gudomliga religionerna, de heliga befallningarna, den himmelska läran, är den oantastliga grunden för mänsklig lycka och att världens folk kan inte hoppas på någon sann befrielse eller seger utan detta allra största botemedel. Detta allomfattande medel måste emellertid administreras av en klok och kunnig läkare, i händerna på inkompetenta kan inte botemedel som Herren har skapat för att bota människans sjukdomar producera hälsa och skulle tvärtom bara förstöra de hjälplösa och tynga de redan drabbades hjärtan.

Fotnot:

70. Koranensbudskap [2:207] ”Det finns också den människa som är beredd att offra sig själv för att vinna Guds välbehag. - Gud ömmar för Sina tjänare.”

166. Källan till gudomlig visdom, det allomfattande profetskapets manifestation (Muhammad), uppmuntrar mänskligheten att förvärva vetenskaper och konster och liknande förmåner, har befallt dem att söka dessa även i de bortersta delarna av Kina, ändå förbjuder inkompetenta och småaktiga läkare detta och ger såsom motivering talesättet: ”Han som imiterar ett folk är en av dem.” De har inte ens förstått vad ”imitation” betyder och de vet inte vad de hänvisar till eller att de gudomliga religionerna förmanar och uppmuntrar alla trogna att anta sådana principer som kommer att bidra till ständiga förbättringar och att från andra folk förvärva vetenskaper och konster. Vem som än uttrycker sig däremot har aldrig druckit av Kunskapens nektar och är vilse i sin egen okunnighet, famlar efter sina önskningars illusion.
167. Bedöm det här rätt: Vilken av dessa moderna utvecklingar, vare sig i sig eller deras tillämpning, strider mot gudomliga bud? Om det innebär etablerandet av parlament, är det förordnat av själva texten i denna heliga vers: ”... och vars frågor styrs av ömsesidigt biträde.”^[71] Och åter, riktar kunskapens morgonkälla, fullkomlighetens källa (Muhammad), trots att Han besitter allomfattande visdom, orden: ”Inhämta deras råd i angelägenheter ...”^[72] Mot bakgrund av detta kan frågan om ömsesidigt samråd stå i konflikt med religiösa lagar? De stora fördelarna med samråd kan fastställas genom logiska argument.
168. Kan de hävda att det skulle strida mot Guds lag att göra dödsdomar beroende av de mest noggranna undersökningar, sanktionerade av många olika organ, av juridiska bevis och kunglig befallning? Kan man hävda att det som för sig gick under den förra regeringen var i överensstämmelse med Koranen? Till exempel under Hájí Mírzá Aqásí dagar när han var premiärminister, hördes det från många källor att guvernören i Gulpaygán grep tretton försvarslösa delgivningsmän från regionen, alla av heliga härstamning, alla ostraffade, utan rättegång och utan att fått sanktion från högre ort halshöggs de på en timme.
169. En gång i tiden översteg Persiens befolkning femtio miljoner. Den har blivit delvis decimerad genom inbördeskrig, men främst på grund av avsaknaden av ett lämpligt styrelseskick och despotism och provinsiella och lokala guvernörers ohämmade myndighetsutövning. Med tidens gång, har inte en femtedel av befolkningen överlevt, för guvernörerna skulle utse ett offer bland de omhändertagna, oskyldiga och de skulle rikta sin vrede mot dem och förgöra dem. Eller, för ett infall, skulle de skulle göra ett sällskapsdjur av vissa beprövade massmördare. Inte en själ kunde tala, eftersom guvernören hade full kontroll. Kan vi säga att dessa ting var i överensstämmelse med rättvisa eller med Guds lagar?
170. Kan vi förfäktat att det strider mot trons grundprinciperna att främja förvärv av användbar konst och allmän kunskap, för att informera sig om sanningar av sådana fysiska vetenskaper som är välgörande för människan och att utvidga tillämpningsområdet för industrin och öka produktion och handel och mångfaldiga nationers möjligheter till välstånd? Skulle det strida mot Guds tro att upprätta lag och ordning i städer och organisera landsbygden att reparera vägar och bygga järnvägar och underlätta transport och resor och därmed öka människors välbefinnande? Skulle det vara oförenligt med Gudomliga påbud eller förbud om vi skulle arbeta i övergivna gruvor som är den största källan till nationens rikedom och att bygga fabriker, som kommer hela

Fotnot:

71. Koranensbudskap [42:36] ””.

72. Koranensbudskap [3:159] ”I Sin barmhärtighet lät Gud dig visa dem mildhet; om du hade varit sträng och hård och tillslutit ditt hjärta för dem, skulle de helt säkert ha dragit sig ifrån dig. Glöm därför nu deras fel och be Gud förlåta dem. *Inhämta deras råd i de angelägenheter* som är av vikt och när du väl har fattat ditt beslut, sätt då din lit till Gud; Gud älskar dem som sätter sin lit till Honom”.

folkets välbefinnande, säkerhet och välstånd till del? Eller stimulera skapandet av nya industrier och främja förbättringar i våra inhemska produkter?

171. Vid den Nåderike! Jag är förvånad över att se vilka slöjor som har fallit över deras ögon och nu förblindar de dem även för sådana självklara nödvändigheter som dessa. Och det råder inget tvivel om att vilka än övertygande argument och bevis av detta slag som läggs fram, kommer de att svara, utav tusen gömda elakheter och fördomar: *"på domens dag, när människan står inför sin herre, kommer de inte att förhöras som sin utbildning och graden av deras kultur, snarare kommer de att granskas angående sina goda gärningar."* Låt oss medge detta och anta att människan inte kommer att ställas till svars för sin kultur och utbildning, men på den stora räkenskapsdagen, kommer inte ledarna ställas till svars? Kommer det inte sägas till dem: *"O äldste och ledare! Varför har detta mäktiga folk fallit från sin forna glans höga höjder, från sin plats i hjärtat och i den civiliserade världens mitt? Ni hade väl kunnat ta tag i sådana åtgärder som skulle ha lett detta folk till hög ära. Detta har ni misslyckades med att göra och ni har även berövat dem den gemensamma nyttan som alla åtnjuter. Lyste inte detta folk en gång som stjärnor på en lyckosam himmelen? Hur har ni vågat släcka deras ljus till mörker! Ni kunde ha tänd den jordiska lampan och lampan av evig ära för dem; varför har ni misslyckas med att sträva efter detta av hela edra hjärtan? Och när Guds nåd, det brinnande ljuset flammade upp, varför har inte skyddat det med dygdens glas, från vindarna som piskar mot det? Varför har ni rest er upp i alla er prakt för att släcka det?"*
172. "Och Vi har bundit varje människas bestämmelse vid hennes hals och på Uppståndelsens dag skall Vi lägga fram för henne en bok som hon finner uppslagen."^[73]
173. Vidare; finns det någon dygd i världen som skulle vara ädlare än tjänande av det gemensamma bästa? Finns det någon större välsignelse som är tänkbara för en människa, än att hon blir orsaken till utbildning, utveckling, välstånd och ära för sina medmänniskor? Nej, herre gud! Den högsta rättfärdighet för alla är saliga själar att ta tag i de hjälplösa händer och föra dem ur deras okunskap, förnedring och fattigdom och med rena motiv och enbart för Guds skull, energiskt stå upp och ägna sig åt massorna och glömma sina egna världsliga fördelar och endast arbeta för att tjäna det allmännas bästa. *"gav dem företräde, trots att de själva måste göra uppoffringar."*^[74] *"Den bästa människan är den som tjänar folket; de värsta människorna är de som skadar människor."*
174. Ära vare Gud! Vilken extraordinär situation som nu råder, när ingen hör att ett påstående framföras, frågar sig vad talarens egentliga motivet kan vara och vilka egoistiska ändamål har han kanske gömmer bakom masken av ord. Du finner exempelvis att en individ som strävar efter att befördra sina egna ringa och personliga intressen, kommer att blockera ett helt folks utveckling. För att vända sin egen vattenkvarn, låter han andras alla gårdar och fält torka och vissna. För att upprätthålla sitt eget ledarskap, kommer han att evinnerligen leda massorna mot fördomar och den fanatism som undergräver själva grunden för civilisationen.
175. En sådan man, i samma ögonblick som han utför handlingar som är förbannade i Guds åsyn och avskydda av alla profeter och heliga, om han ser en person som just har avslutat äta tvätta händerna med tvål – en artikel vars upphovsman var 'Abdu'lláhs Buní, en muslim – kommer denne olycklige inte gör det utan istället torka händerna upp och ned

Fotnot:

73. Koranensbudskap [17:13] *"Och Vi har bundit varje människas bestämmelse vid hennes hals och på Uppståndelsens dag skall Vi lägga fram för henne en bok som hon finner uppslagen."*
74. Koranensbudskap [59:9] *"Till dem hör också de som var bofasta i staden och antog tron före utvandrarans ankomst och som med kärlek bemötte alla som sökte tillflykt hos dem och inte missunnade dem vad de fick ta emot, utan tvärtom gav dem företräde, trots att de själva måste göra uppoffringar. De som värjer sig för girighetens frestelser - dem skall det gå väl i händer."*

framför sin mantel och på sitt skägg, ge upp ett rop om att religiös lag har störtats och hedningarnas och de hedniska nationernas uppförande introduceras som våra. Bortser fullständigt från det onda på hans egna väg, han anser själva orsaken till hygien och förfining som ont och dumt.

176. O Persiens folk! Öppna era ögonen! Var vaksam! Frigör er själva från att blint följa de trångsynta, dessa meningslösa imitationer är det huvudsakliga skälet till varför människor avviker till banor av okunnighet och nedbrytning. Se tingens sanna tillstånd. Stiga upp och gripa tag i sådana medel som ger dig liv, lycka och ära och härlighet bland alla världens nationer.
177. Den sann vårtidens vindar passerar över er, smycka er i blomster som träden i den doftande trädgården. Vårens moln strömmar, gör er friska och grönskande som de evigt friska fälten. Gryningsstjärnan lyser, sätter din fötter på den rätta vägen. Det mäktiga havet svallar, skynda till lyckans och de höga föresatsernas stränder. Livets rena vatten väller upp, varför förslösa dina dagar i en öken av törst? Sikta högt välj ett ädelt mål, hur länge denna dvala, hur länge denna försumlighet! Fortvivlan, både här och härefter är allt du får av njutningslystnad, styggelse och elände är allt du kommer att skörda från fanatism, från att tro det oförståndiga och själlösa. Guds bekräftelser stödjer er, Guds rike är nära; varför ropar du inte och jublar med hela ditt hjärta och strävar med hela din själ!
178. Bland de frågor som kräver noggrann översyn och reformer är metoderna för att studera olika av kunskapsgränar och den akademiska undervisningens organisation. Från bristen på organisation har utbildning blivit planlös och förvirrad. Obetydliga ämnen som inte borde vidareutvecklas får en otillbörlig uppmärksamhet, till en sådan grad att studenter, under långa perioder, förslösar sina sinnen och sin energi på material som är rena antaganden och inte är på något sätt mottagliga för bevis, sådana studier består i att gå djupt in på förklaringar och begrepp som en noggrann undersökning inte kan fastslå vara trolig, utan snarare vara ren vidskepelse och som representerar undersökning av onyttig inbilskhet och jagandet av absurditeter. Det kan inte råda något tvivel om att befatta sig med sådana illusioner, för att undersöka och långvarigt debattera sådana tomma förslag, är ingenting annat än ett slöseri med tid och förstör dagarna i ens liv. Inte bara detta, utan det hindrar även individen från att företa studier i konster och vetenskaper som samhället är i trängande behov av. Individen bör, innan han studerar av något ämne, fråga sig vad nyttan är och vilka frukter och resultat som kommer att härröra från det. Om det är en användbar gren av kunskap, om samhället kommer få betydande fördelar, då borde han verkligen omfamna det med hela sitt hjärta. Om inte, om det består av tomma, olönsamma debatter och en fåfång hopplänkning av föreställningar som inte leder till något resultat förutom bitterhet, varför ägna ett liv till sådana onyttiga hårklyveriet och tvister.
179. Eftersom detta kräver ytterligare förklaring och en grundlig genomlysning, så att det fullt ut kan konstateras att vissa av de ämnen som idag är eftersatta är oerhört värdefulla, medan nationen inte behöver några som helst andra överflödiga studier, skall, om Gud vill, utvecklas i den andra volymen. Vår förhoppning är att en läsning av denna första volym kommer att frambringa grundläggande förändringar i tänkande och beteende i samhället, vi har inlett ett arbete med en uppriktig avsikt och helt för Guds skull. Men i denna värld är individer som är i stånd att skilja mellan uppriktiga avsikter och falska ord är sällsynta som de vises sten, men vi sätter våra förhoppningar till Herrens gränslösa gåvor.
180. För att återuppta: Vad beträffar den grupp som påstår att genomförandet dessa nödvändiga reformer måste ske genom moget övervägande, utöva tålmod och nå målen ett i taget, precis vad de menar med detta? Om de med 'moget övervägande' syftar på att iakttä den förbehållsamhet som regeringens vetenskap kräver, är deras tanke läglig och

- passande. Det är säkert att de betydelsefulla företag kan inte föras fram till en framgångsrik avslutning i all hast, att i sådana fall skulle i all hast bara leda till slöseri.
181. Politikens värld är som människans värld, först är hon ett utsäde och passerar sedan genom grader till tillstånd av embryo och foster, förvärvar en benstomme, klädd med kött, med sin egen speciella form, tills hon till slut når det plan där hon kan passande uppfyller orden: "... *den bästa Formgivaren*"^[75] precis som det är en förutsättning för skapande och är baserad på den universella visdomen, den politiska världen kan på samma sätt inte ögonblickligen utvecklas från fullkomlighetens lägsta punkten till ljusstyrkans och fullkomlighetens zenit. Snarare, kvalificerade personer måste dag och natt arbeta, med alla till buds stående medel som kommer att bidra till framsteg, tills regeringen och folket utvecklas på all sätt var dag från dag till dag och även från ögonblick till ögonblick.
182. När, genom gudomliga tilldelning, tre saker framträder på jorden, kommer stoftets värld få liv och framstå strålande utsmyckat och full av nåd. Den första saken är: Vårens livgivande vindar; Den andra: Vårens molns rika ström; Och det tredje: Den lysande solens värme. När genom Guds oändliga frikostighet, dessa har tre har förunnats, sedan sakta, genom Hans tillåtelse, blir torra träd och grenar åter friska och gröna och pryder sig med många olika typer av blommor och frukter. Det är detsamma som när rena avsikter och härskarens rättvisa, visdom och fulländad skicklighet och de styrandes statskonst och beslutsamhet och folkets oförtrutna arbete, alla är kombinerade; då kommer dag för dag verkan av förbättringar, av långtgående reformer och av både regeringens och folkets stolthet och välstånd lika, bli tydligt manifesterade.
183. Om emellertid de med fördröjning och senareläggning avser följande, att det i varje generation bara en minut av de nödvändiga reformerna måste uppmärksammas, är detta ingenting annat än dvala och överksamhet och inga resultat kommer från ett sådant förfarande, utom de ändlösa upprepningar av tomma ord. Om brått ska är skadligt, är tröghet och slöhet är tusen gånger värre. En medelväg är bäst, såsom det är skrivet: "Det åligger dig att göra bra mellan två onda ting," detta hänvisar till medelvägen mellan de två ytterligheterna. "Bind inte handen vid din hals, men sträck inte heller ut den så långt, ... utan gå en medelväg."^[76]
184. Det primära, det mest brådskande behovet är främjandet av utbildning. Det är otänkbart att någon nation skulle uppnå välstånd och framgång om inte denna högsta, dessa grundläggande angelägenheter genomförs. Det främsta skälet till folkets tillbakagång och fall är okunnighet. Idag är massan av människor oinformerad även om vanliga frågor, hur mycket mindre förstår de kärnan i viktiga problem och tidens komplexa behov.
185. Det är därför brådskande att positiva artiklar och böcker skrivs som tydligt och definitivt fastställer behoven för dagens människor och vad som kan bidra till samhällets lycka och framgång. De bör offentliggöras och spridas över hela nationen, så att åtminstone folkets ledare blir väckta och står upp med alla till buds stående medel för att anstränga sig för det som leder dem till varaktig ära. Offentliggörande av höga tankar är den dynamiska kraften i livets vener, det är själva världens själ. Tankar är ett gränslöst hav och tillvarons verkningskraft och varierande förhållanden är som separata former och vågornas individuella begränsningar, inte förrän havet kokar kommer vågorna stiga upp och sprida sina kunskaps pärlor på livets strand.

Fotnot:

75. Koranensbudskap [23:14]: "Välsignad vare Gud, den bästa Formgivaren! "
76. Koranensbudskap [17:29] "Bind inte handen vid din hals, men sträck inte heller ut den så långt, att du får förebråelser för slösaktighet eller till sist själv råkar i nöd. "; [17:110] "... utan gå en medelväg. "

Du, min broder, är du enbart tankar,
resten är bara muskler och ben.^[77]

186. Den allmänna opinionen måste riktas mot vad som är värdig denna dag och det är omöjligt utom genom användning av lämpliga argument och åberopande av tydliga, omfattande och avgörande bevis. För den hjälplösa massan vet ingenting om världen och det är ingen tvekan om att de söker och längtar efter sin egen lycka, men okunnighet är som en tung slöja stänger dem ute från det .
187. Observera hur viss brist på utbildning kommer att försvaga och förnedra ett folk. I dag år 1875 är världens största nation, befolkningsmässigt, Kina, som har något över fyra hundra miljoner invånare. Av det skälet, borde regeringen vara den mest framstående på jorden, dess folk det mest hyllade. Men tvärtom, på grund av bristande utbildning, kulturell och materiell civilisation är den, den svagaste och mest hjälplösa av alla svaga nationer. För inte så länge sedan, gick en liten kontingent av engelska och franska trupper ut i krig mot Kina och besegrade landet så avgörande att de tog över Peking, huvudstaden. Hade den kinesiska regeringen och folket hållit jämna steg med dagens avancerade vetenskap, hade de varit skickliga i civilisationskonsten, om då alla folk på jorden hade marscherade emot dem skulle attacken ha misslyckats och angriparna skulle ha återvänt besegrade varifrån de kom.
188. Ännu märkligare än denna episod är det faktum att Japans regeringen i början var undersåte och stod under Kinas beskydd och nu när det gått några år när Japan har öppnat sina ögon och antagit metoder för modern utveckling och civilisation, främjat vetenskap och industri för användning för det allmänna och strävat till det yttersta av sin makt och kompetens till den punkt då allmänheten är inriktad på reformer. Denna regering har nu avancerat till en sådan punkt att trots dess befolkning är endast en sjättedel, eller ens en tiondel, av Kinas har den nyligen utmanat den senare staten och Kina har slutligen betvingats. Iaktta noga hur utbildning och civilisationskonst ger ära, välstånd, oberoende och frihet för en regering och dess folk.
189. Dessutom är det nödvändigt att inrätta skolor runtom i Persien, även i de minsta samhällena, städerna och byarna och att uppmuntra människor på alla möjliga sätt att lära sina barn att läsa och skriva. Om nödvändigt, bör även utbildning göras obligatorisk. Tills folkets nerver och artärer väcks till liv kommer varje åtgärd som vidtas visa sig vara förgäves, för människor är som den mänskliga kroppen och beslutsamheten och viljan att kämpa är själen och en själlös kropp kan inte röra sig. Denna dynamiska effekt föreligger i allra högsta grad i det persiska folkets natur och spridning av utbildning kommer frigöra dem.
190. Angående de element som anser att det är varken nödvändigt eller lämpligt att låna principerna för civilisationen, grunderna för utveckling av social lycka mot höga nivåer i den materiella världen, de lagar som påverkar grundliga reformer, metoder som utvidgar tillämpningsområdet för kultur – och att det är mycket mer passande att Persien och perser reflekterar över situationen och sedan skapa sina egna tekniker för utveckling.
191. Det är säkert att om de främsta i nationerna kraftfulla intelligens, överlägsna skicklighet och energi och de mest framstående människornas föresatser i det kejsarliga hovet och beslutsamma ansträngningar av dem som har kunskap och kapacitet och är väl förtrogna med det politiska livets grundläggande lagar, bör alla komma tillsammans och alla bör göra sitt yttersta och undersöka och reflektera över varje detalj, liksom på de stora frågornas huvuddrag, är det stor sannolikhet, på grund av de effektiva planer som skulle utvecklas, att vissa förhållanden skulle bli grundligt reformerade. I de flesta fall, skulle

Fotnot:

77. Rúmí, Mathnaví, II 2:277. Nästa rad lyder:
en trädgård nära, om att en rose,
men om det är en vigel, då passar bara att bränna.

de fortfarande vara tvungna att låna, eftersom under många – gångna århundraden, har hundratusentals personer ägnat hela sitt liv åt att testa dessa saker tills de var förmögna att åstadkomma dessa stora förändringar. Om allt detta skulle ignoreras och ansträngningar görs för att återskapa dessa medel i vårt eget land och vi skulle gå vår egen väg och således den önskade verkan den önskade utvecklingen, skulle många generationer passera utan att målet skulle nås. Observera t.ex. att i andra länder har varit ihärdiga under långa perioder tills de slutligen upptäckte ångkraften och genom det kunde lätt utföra tunga arbeten som en gång var bortom mänsklig styrka. Hur många århundraden skulle det ta om vi skulle överge användningen av denna kraft och i stället ansträngde oss till det yttersta för att uppfinna en ersättare. Det är därför bättre att fortsätta med ånga och samtidigt kontinuerligt undersöka möjligheten av en långt större kraft. Man bör betrakta andra tekniska framstegs beprövade användbarhet, inom vetenskap, konst och politiska formuleringar i samma ljus, dvs. förfaranden som har gång på gång fastställts i gångna tidsåldrar och har satts på prov och vars många användningsområden och fördelar bevisligen har resulterat i människors härlighet och storhet och välfärd och utveckling. Om alla detta skulle överges utan giltig anledning och försök gjordes med andra metoder för reformer, med tiden kan sådana reformer utvecklas och deras fördelar kan utnyttjas och bevisas, skulle många år och liv förflyta. Under tiden, ”är vi fortfarande i första vägkröken”^[78]

192. Den nuvarande överlägsenheten i förhållande till den tidigare består i att den nuvarande kan ta över och antas som en modell för många saker som har prövats och testats och de stora fördelar som har visat sig tidigare och att den kan göra sina egna nya upptäckter och genom dessa utöka sitt värdefulla arv. Det är då tydligt att tidigare prestationer och erfarenheter är nu kända medan de upptäckter som är utmärker det nuvarande var okända i det förflutna. Detta förutsätter att den senare generationen består av personer med förmågor, annars hur många senare generationer har inte saknat så mycket som en droppe av den gränslösa oceanen av kunskap som var deras förfäder.
193. Betänk: Låt oss anta, att genom Guds kraft, vissa individer är placerade på jorden; dessa är uppenbarligen i behov av många ting, för att tillhandahålla mänsklig värdighet, lycka och lätthet. Nu, är det mer praktiskt för dem att förvärva dessa saker från sina jämnåriga, eller bör de i varje kommande generation, inte låna någonting, utan istället självständigt skapa det ena och andra av de hjälpmedel som är nödvändiga för människans existens?
194. Vissa hävdar att dessa lagar, principer och grunder för utvecklingen på den högsta nivåerna av ett fullt utvecklat samhälle, som är aktuella i andra länder är inte lämpade för sedvänjor och Persiens folks traditionella behov och att det är nödvändigt att nationernas planerare inom Irán att göra sitt yttersta för att åstadkomma reformer för Persien – låt dem först förklara vilken skada en sådan utländsk import kan vålla.
195. Om landet utvecklas, vägar repareras, får många hjälplösa det bättre genom olika medel, de fattiga rehabiliteras, massorna gör framsteg, möjligheterna till offentliga förmögenheter ökar, omfattningen av utbildning vidgas, regeringen ordentligt organiserad och det fria utövandet av individens rättigheter och säkerheten för hans person och egendom, hans värdighet och goda namn, säkerställd – skulle allt detta stå i strid med persiska folkets karaktär? Vad än som står i konflikt med dessa åtgärder har redan visat sig skadligt, i varje land och berör inte en plats mer än en annan.
196. Dessa vidskepelser härrör i sin helhet från bristen på visdom och förståelse och otillräckliga iakttagelser och analys. Faktiskt, flertalet reaktionärer och förhållare döljer bara sina egna själviska intressen under en störtflod av fruktlösa ord och de hjälplösa massornas förvirrande sinn Bábs ena av offentliga uttalanden som inte har något samband med deras väl dolda mål.

Fotnot:

78. Från raden: ”Attár har passerat genom sju städer av kärlek och vi är fortfarande i första vägkröken.”

197. O Persiens folk! Hjärtat är ett gudomligt ansvar, rena det från egenkärlekens fläckar, prydet den med den rena avsiktens krona, tills den heliga äran, den laglydiga storheten av denna lysande nation må upplysa den sanna morgon på den lyckobådande himmelen. Dessa få jordiska dagar kommer försvinna som skuggor och vara över. Sträva då efter att Gud kan sprida sin nåd över er, att ni må bli positivt ihågkomna i hjärtan och vara på läpparna av dem som kommer. ”... och låt efterkommande släkten minnas mig som en man av sanning”^[79]
198. Lycklig är den själ som glömmet sitt eget bästa och likt Guds utvalda, kämpar med sina medmänniskor till nytta för alla, tills hon stärkt av välsignelser och Guds eviga bekräftelser, skall vara bemyndigad att höja denna mäktiga nation upp till sina urgamla härlighets tinnar och återställa detta förvissnade land med ett nytt friskt liv och som en andlig vårtd, pryda träden som utgör mänsklighetens liv med den helgade glädjens färska blad, blommor och frukter.

Fotnot:

79. Koranensbudskao [26:84] ”... och låt efterkommande släkten minnas mig som en man av sanning”.